



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

**Het Paradys Der Gheestelycke en Kerckelycke  
Lof-Sangen, Op de principaelste Feest-daghen des  
gheheelen Jaers**

**Afhakker, Aegidius**

**T'Antwerpen, 1638**

[Geestelijcke Lof-sanghen van de Heylighen.]

---

---

**Nutzungsbedingungen**

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55104](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55104)

Inde doot  
 Doet haer van my niet scheidt.  
 Tot M A R I A, &c.  
 Laet/ M A R I A, 't Krausken sijn  
 Den handt zyn/  
 Die my met u bindt t'samen:  
 Maecht dat ick/die u nu dien'/  
 U mach sien  
 In 't eeuwigh leben. Amen.  
 Maecht/ &c.



**Van S. ANTHONIVS Abt.**

den XVII. Ianuarij.

*Op de wijze:*

Seght my wel schoone Nymfelijn.



Klupsenaer die noch N. B. C.



Noch boeck/noch schzift kond le-



sen



sen / Wat heeft u tot sullichen



stee / Van wijshepdt opghe-



resen? Wat heeft / &c.

**K**upsenaer die noch A. B. C.  
 Noch boec / noch schrijf hond lesen  
 Wat heeft u tot sullichen stee  
 Van wijshepdt opgeresen?  
 't Was Godes woord / die door de  
 mond

Des Priesters my dee raden /  
 Laet uw' goed / en volliet ter stond  
 Mijn booz getrede paden.

Hier toe was yder Chzisten mensch  
 My tot een school des Heeren /  
 Van wien ick met willige wensch  
 Iet deugd'lijckx socht te leeren.  
 'k Lette op sijn gebzeken niet /  
 Dat was my niet bevolen /

Daer den slinmen pver op siet  
Blijft vooz de liefd' ghescholen.

Doch hadd' alleen niet als ick las  
Den menschen tot mijn boecken/  
Maer uyt krupd/ uyt lover/ uyt gras  
Kon ick mijn lessen soecken.

Alle de dieren kleyn en groot  
De hagen/ heggen/ heesters/  
Mieren/ pieren/ wooremens sneed  
Verstreckten my tot meesters.

Ic sagh daer in mijn Scheppers eer/  
Sijn magt/ sijn schoonhepd glimmen/  
Zoo dat my 't geschapen/ een leer  
Was/ om tot God te klimmen.

Satanas selfs/ die my de kracht  
Des hepligs Cruys dee blycken/  
Als ick sijn hoobaerdige macht  
Daer voozen dwongh te wjcken.

'k Zag hem eens als een moze kind  
Dick swart/ en vuyt van wesen/  
Onwaerd om te werden bemind/  
Te kleyn oock om te vzesen.

Houd vooz gewis/ den duybel vlucht  
Dooz 't vasten/ bidden/ waken/  
Maer vooz Christus minnende sucht  
Noch boven alle saken.

Gode zp lof/ Antoni bidt  
Dat wy u les onthouwen/  
En met u in 't hemels besidt  
Het aenschijn Gods aenschouwen.

**Dan S. A G N I E T.**

den XXI. Ianuarij.

*Op de wyse:*

Het vyer brandt seer, &amp;c.



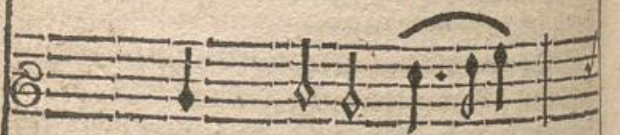
Supber maeght// Agniet/  
Ghy behaeght// Den Heer/



u lo- ven wy/ | Dan  
En maecht hem bly/ | Dan



deughden blinckt ghy als cristal/  
vzeughden singt het aerdsche dal:



Droom Martes laer/



Kejn maeght van derthien jaer.



Dan deughden/ &c.

Syber Maeght  
 Agnet/u loben wy/  
 Ghy behaeght  
 Den Heer/en maectt hem bly:  
 Van deughden blinckt ghy als cristal/  
 Van vzeughden singht het Aertsche dal:  
 Vroom Martelaer/  
 Kejn Maeght van dertien jaer.  
 Dan deughden/ &c.

In u hert  
 Een Bruydegom ghesint/  
 Sonder smert/  
 Hadt ghy/en seer bemint:  
 Wiens moeder was een Maghet jent/  
 Wiens Vader nimmer vroww bekennt.  
 Vroom Martelaer/Kejn/ &c.  
 Wiens moeder/ &c.

Schoon cieraet

Van hem hebt ghy ontsaen/  
 Van Achaet  
 En peerlen fijn ghedaen :  
 Sijn liefde ghy gheniet met vzeughd/  
 En blyft nochtans reyn Maeght vol  
 deughd.

Vroom Martelaer/Reyn/Te.  
 Sijn liefde/Te.

Des vleesch kracht/  
 Met al sijn soet fenijn/  
 & Wereldts macht/  
 Met al sijn valschen schijn/  
 Hebt ghy verwonnen vromelijck/  
 Ter wy die sien volkomelijck.

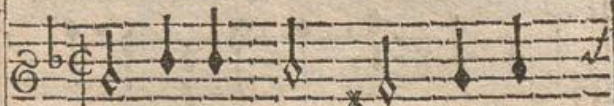
Vroom Martelaer/Reyn/Te.  
 Hebt/Te.

Door 't gheloof  
 En door uw' reynigheyt  
 Ghy u hoost  
 Verloozt met vzelijckheydt/  
 Bidt voor ons/ Maghet/allegaer/  
 Dat wy u moghen volghen naer.  
 Vroom Martelaer/Reyn/Te.  
 Bidt voor/Te.



## S. PAVWELS BEKEERINGE.

den XXV. Ianuarij.



Den rooden Saul dooz Stebens



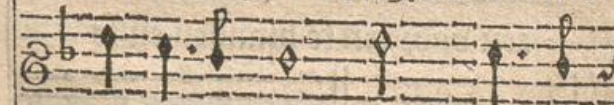
wzeede doodt / En 't groot ver-



dziet van Christus liebe hoo-



pen / Die hy dooz schrick van een



soo harden stoot / Dooz 't Jootsche



lant ghedwonghen hadt te loopen;





Doch nergens nae gewozden sat of



tam/ En blies op hen uyt neusen



ende haecken/ Niet anders als



een tocht van vier en blam/ Om



een vooz een te bzanden en te



blaecken.

**D** En rooden Saul dooz Stebens  
wzeede doot/

En't groot verdriet van Christus lie-  
ve hoopen/  
Die hy dooz schrick van een soo harden  
stoot/  
Dooz't Jootsche landt ghedwonghen  
hadt te loopen/  
Noch nergkens nae gheworden sat of  
tam;  
En blies op hen upt neusen ende kaec-  
ken  
Niet anders als een tocht van vier en  
blam/  
Om een vooz een te branden en te blaec-  
ken.  
Mids-desen dan verkregen claer be-  
toogh  
Van hooger hant/ om wijs soo wel als  
mannen  
Des Chzisten sing/tot inde Synagoogh  
Damasci toe/ gebangen en ghespannen  
Te voeren wech: en gingh vast onder  
weegh  
Niet anders doen/ als bloecken ende  
sweeren  
Met monden vol / op allen die hy  
kreegh  
Belijder van den soeten naem des  
Heeren.  
Sal ons / sprack hy / dit barreboets  
gespups/

Na-volghers van een man van Na-  
 zarette/  
 Noch langher dan met haer bebloede  
 crups  
 Den Tempel Godts/ en Moses oude  
 Wetten  
 Bekladden? Neen; 't is nu met hen ge-  
 daen.  
 Dit doe my Godt! en dat noch daer  
 beneben/  
 Laet ickker een van al die roeyen  
 aen  
 Den Nazareen / mijns wetens blijven  
 leben.  
 De eerste proef is my te wel ghe-  
 lickt:  
 Wanneer ick hen den eersten Herdts-  
 Diaken.  
 Na dat hy was ter poozten upt-ghe-  
 ruckt/  
 Den swarten aem met steenen upt de  
 kaken  
 Verdryben dee / maer siet daer leydt  
 Damas  
 Sa! mannen sa! Och wat sal ons hier  
 heuren?  
 Wat sie ick daer soo schielijck / en soo  
 ras  
 In't Oosten sich den blauwen Hemel  
 scheuren?

O Saule Saul! Waerom vervolchdy  
my?  
Kriep daer tot hem / een stem; die hem  
met eenen  
Wt al den hooy ter aerden sloegh. end'  
hy:  
Wie bistu Heer? Jesus / der Nazare-  
nen  
Patroon / die du verbolghst / als roode  
Koe.  
Maer tegens 't punt des wickels aen  
te stepg'ren  
Walt u te hardt. Wat wilstu dat ich  
doe?  
Seght maer / de knecht en kan sijn Heer  
niet wepg'ren.  
Staet op! en laet u leyden inde stadt.  
Staet op / staet op! en blijft niet langher  
legghen /  
En daer sal ich u alles / hoe en wat  
Mijn meyningh is / beduydelijck doen  
segghen.  
O gracy Godts! o goedertieren licht!  
Hoe ras hebstu de sielen doen ontsta-  
pen?  
Hoe ras ghemaect / als maer een wep-  
nich swicht  
De boose wil / van wolven / sachte scha-  
pen.  
O Paule! die van een soo harden wzat /

Op hupden zijt geworden/ dooz genade  
 Des Heeren/ een soo uytvercozen vat:  
 Verkrjght ons oock in 't midden der  
 misdaden  
 Een wepnich licht; ; daer dooz wy tot  
 versoen  
 Den harden neck van onsen wil bekee-  
 ren:  
 En segghen: Heer! wat wildy dat wy  
 doen?  
 't Geen ghy begeert/ wy oock voortaan  
 begeeren.



**Van S. A G A T H A.**

den V. Februarij.

*Op de voor-gaende wijze:*

Het vyer brandt seer, &c.

**O** P mijn hert/  
 Mensiet den swaren strjdt/  
 Pijn en smert/  
 Schandael en groot verwijt/  
 't Welck Agatha/des Heeren Brudt/  
 Verwonnen heeft/dooz sijn virtuyt:  
 Des wereldds kracht/

Heeft

Heeft dese Maeght veracht.  
't Welck/ &c.

Eel van bloedt  
Was sp/en jongh ghejaert/  
Rijck van goet/  
Van schoonhepdt seer vermaert :  
Dies Quintianus haer begeerdt  
Dooz sijne Bzupdt/ seer hoog ge-eerdt.  
Des werelts pacht  
Heeft dese Maeght veracht.

Dies/ &c.

Hij gheplaeght  
Met een onsupber vper/  
Dese Maeght  
Sprack aen met woorden fier :  
Waerom soo neemt ghy eel God-inn'  
Der Chzistenen gheloof in 't sinn'  
D' gantsch gheslacht  
Wordt hier dooz heel veracht.

Waerom/ &c.

Onberbaert  
De Maghet excellent/  
Dus verklaert  
Haer we'er den President :  
Der Chzistenen ootmoedighepdt  
Derwint der Princen heerlyckhepdt :  
Al 's wereldds pacht  
Ick daer dooz heel veracht.

Der Chzistenen/ &c.

Hij verstoozt/

Om dat hy wierdt versmaet/  
 Rechteboozt  
 Sijn liefde keert in haet.  
 De Maghet hy/ seer boos en sel/  
 Doet pijnighen met groot ghequel.  
 Des wereldts kracht  
 Heeft dese Maeght veracht.

De Maghet/ &c.

Als een Stier/  
 Hy tot sijn beulen spack:  
 Bzenght nu hier  
 Uw' instrumenten/ strack/  
 Uw' Schozpioenen/ blamen vper/  
 Uw' krauwels/ poenjaerts/ bzenght al  
 hier/  
 En thoont uw' kracht/  
 Dat zp my niet veracht.

Uw' Schozpien. &c.

Dus de Maeght  
 Dooz haren Bzupdegom/  
 Onversaeght/  
 Ghepynight is al-om/  
 Dooz-sne'en/ dooz-slaghen/ dooz-ghe-  
 bzandt/  
 Haer borsten af-gheruckt valsant.  
 Des wereldts kracht/ Heeft/ &c.

Dooz-sne'en/ &c.

Als den strijdt  
 Ghekomen was ten endt/  
 Sp verbljdt

Tot Godt haer heeft ghewendt.  
 Mijn Heer / mijn Godt / mijn salig-  
 hepdt/  
 Sprack sp/ick kom tot u berepdt.  
 Des wereltds kracht/  
 Heb ick booz u veracht.

Mijn/Sc.

Byngom schoon/  
 Jesu mijn lieve Heer/  
 'k Leggh' mijn kroon  
 Dooz uwe voeten neer :  
 Van joncks hebt ghy my / Heer / be-  
 waerdit/  
 En nu doen stryden onberbaerdit/  
 Des wereltds kracht  
 Heb ick dooz u veracht.

Van/Sc.

Dus/o Heer/  
 Sprack sp/ontfanght mijn ziel.  
 Ras ter neer  
 Op d' Aerd' haer lichaem viel.  
 Aldus ghewonnen is den strydt/  
 Tot Godes eer en 's vpadtds spijt/  
 Des wereltds kracht/  
 Heeft dese Maeght veracht.

Aldus/Sc.



Van



## Van S. DOROTHEE.

den VI. Februarij.

*Op de wijse :*

O eeuwigh Godt almachtigh. pag. 4.

**T** Moet reghenen of vriesen/  
 Dat brenghet de Winter mee/  
 Wie soud' t hier anders kiesē  
 Sprack wijlen Dorothee/  
 Wanneer sy hingh ghetoghen  
 Dooz Christus aen de pley ;  
 Nu moetmen wat ghedoghen/  
 Hier namaels komt de Mey.  
 De Mey van 't eeuwigh leben/  
 Daer ons een stad'gen Lent  
 Van sweeten en van beven  
 Sal houden ongheschendt/  
 De Lelien en kroosen  
 Zijn in dat landt ghewoon  
 Te blincken en te bloosen  
 Altijdt al eben schoon.  
 Men siet daer om end' omme  
 't Geboomt met sijn ghewas/  
 De hoven met haer blommen/  
 De velden met haer gras/  
 Met vloepende cristallen  
 Dooz-adert: En de lucht

Dol Hemelsche gheschallen  
 Van d'alder soetste vlucht.

Wie sou dan niet wat winter&/  
 Wat haghel& ofte sneeuw&/  
 Wat banck& / wat plaets / wat splin-  
 ters&/

Wat gapens&/ wat ghegeeuws  
 Ten lieben danck verdraghén/  
 Dooz een soo lieben Lent/  
 Die sich te geenen daghen  
 Verandert noch en endt.

O Lent/ o soete Somer/  
 Paer u verlanght mijn geest/  
 Dw' wensch maect my veel vromer  
 Als iemandt opt gheweest/  
 In d'aldergrootste lusten  
 Des wereltds hebben magh/  
 Want eeuwich sal ick rusten  
 Dooz eenen harden dagh.

Met dierghelijcke woorden  
 Sprack Dozothea schier/  
 Daer 't met den Rechter hoorzen  
 Theophel den Giffier/  
 Die/ als hy nu ghelesen  
 Het vonnis had des doodts&/  
 En tot het swaerd verwesen  
 De repne dienstmaeghd Godts.

Stondt vast op 's Heeren straette/  
 Misschien met vijf of ses  
 Van sijns ghelijchs en praette

Dan 't bloedighe Proces ;  
En siende Godts vriendinne  
Met roo-gepijnde le'en/  
Maer wel gemoede sinnen  
Ghelepden voor hem heen.  
Belust om noch te gecken/  
Soo als sy gingh ter doodt/  
Sprack: Wilt ghy soo vertrecken  
Schoon-kindt na d'oope schoot  
Dw's Buzgoms? daer de haben  
Haer bruchten alle maend  
Soo draghen/ als beloven/  
Ghelijck den Christen waendt.  
Gheluck moet u gheschieden/  
En voor spoed op de reys :  
Maer laet toch niet t'ontbieden  
Dan 't Hemelsche palles/  
Hoe daer al is gheslaghen  
Den ougst/op dat men magh  
Hier sien wat daer te draghen  
De koude Winter plagh.  
Ja seyndt ons/ is 't ghelegghen /  
Een proeffen drie of vier/  
Dan dien ghebloemden zeghen.  
En sy: 'k Sal doen Gziffier.  
En gingh daer mede henen  
Da 't bloedighe schavot :  
Om hem te doen verleenen  
Genade voor de spot.  
Ey wilt my niet verhaesten

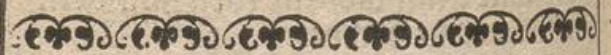
Ter dat ick heb ghebe'en  
Dooz my/en vooz mijn naesten  
Met ne'er-gevallen le'en/  
En flucks de knien gheboghen  
In 't dooddelijcke sand/  
Riep: Ovent/Heer/uw' ooghen/  
En repcht uw' rechterhandt.

Dooz eerst om my te stercken/  
En daer na niet-te-min/  
Om eens tot beter wercken  
Te wenden om/den sin  
Van desen rechts-gheleerden/  
Die ick daer van uw' oost/  
Wanneer ick hem passeerde/  
Een wepnigh heb beloofte.

ICK deed ter goeder trouwen  
Tot glozi' van uw' naem.  
Heer wilt mijn woordt toch houwen.  
En siet/eer sp den aem  
Dervat hadd' om te spreken  
Het aengebangen woordt/  
Sagh sp wel sulcken teecken/  
Als dat sp was verhoort.

Een Enghel die vooz hzieven  
Een Paradys ghewas  
Haer bzacht. En sp: ey lieben  
Om Godts-wil/dzaeght het ras/  
Terwijl sp my onthoofden,  
Dis toch wel bekendt  
Men wien ick flus beloofde

Dit Hemelsche present.  
 't Gheschiede al te samen.  
 De Maeghd vergoot haer bloedt.  
 Theophel na 't betamen/  
 Van d'alder-eelste groet/  
 Kreegh uyt des Hemels hoven  
 Met eenen sulcken Gheest  
 Dat hy hem 't hooft liet klooven  
 Doo? Chzisto onbevzeest.  
 O Dozothee/ des Heeren  
 Ghetrouwe Martelars/  
 Laet ons u voo?schzift leeren/  
 Al wat hier suers of hardes  
 Te draghen valt/te draghen/  
 Ghelijckmen is ghewent  
 Des Winters/ op 't behaghen  
 Van d'Hemel-rijcksche Lent.



S. THOMAS van AQUINEN.  
 van der Predick-heeren Orden.  
 den VII. Meert.

*Op de wise :*

O Schepper fier, &c.

**A**ls 't Firmament  
 Doo? 't Hemelsche lazure

Thoon!

Choont tot aller ure  
 Sijn blinckend' schoon gelaet;  
 De Sterren jent  
 In d' Hemelrijcksche mueren/  
 Als karbonckels puere  
 Staen glimmen tot cieraet:  
 Soo sullen/die geleert zijn/lichten/  
 En die'er veel tot deugden stichten/  
 Eeuwigh Godt ontrent  
 Klaer blincken sonder endt.

In 't Papelsch Rijck/  
 In 't Graeffschap van Aquijnen  
 (In 't landt der Latijnen  
 Altijt seer hoogh gheacht)  
 Seer wonderlijck  
 Men sagh drie Sonnen schijne/  
 Dusterhepdt verdwijnen  
 In 't midden van de nacht;  
 Om dat ter werelddt was ghebozen  
 Thomas/ de Sonne der Doctoren.  
 Thoma/wellekoem:  
 Ghy zijt ons eer/ ons roem.

Dees' edel Son/  
 Van klaerhepdt uptghelesen/  
 Was eerst opgheresen  
 Als in den morgghen-stondt/  
 Doen sp begon  
 Den dauw/die viel vooz desen  
 In een Maeghd ghepresen/

**T**en supghen in haer mond:  
**A**VE MARIA, net gheschreven  
**H**eeft Thomas van d'aerd opgehe-  
 ven/  
**E**n met meerder dozst  
**G**heslicht/dan 's moeders dozst.

**D**er Sonnen gangh  
**E**n wordt niet opgehouden:  
**T**homas niet verfloude  
**I**n't aengevangen padt.

**T**wee jaren langh  
**D**e karker hem benoude/  
**L**iefde noyt verkoede/  
**D**ie sijn ghemoed besat:  
**H**oe hem de werelt bad of dreygde/  
**S**ijn vast gemoed noch brack/ noch  
**J**a/een Graben soon/ (nepgde;  
**V**erliet sijns vaders kroon.

**W**ind of tempeest  
**E**n kan de Son niet raken:  
**M**oedigh noch gram maken  
**H**ond' Thomam eer of spijt.

**S**oo hoogh sijn geest  
**W**as boven aerdsche saken/  
**D**at hem niet moght smaken/  
**D**an Godt/tot aller tijdt.  
**W**ellust/en eer/en konings gaven  
**E**n hoog-geachte Bischops staven  
**T**homas acht als slyck/

Sijn armoed was te rijck.

Dat was bedeckt/

Ontdeckt der Sonnen strale ;

Lepdt de gheen die dwalen

Tot oy de rechte baen ;

Blijft onbebleekt ;

Verlicht oock berghe en dale ;

Sterren al te male

Dan haer het licht ontbaen ;

Schadige beesten doetse vluchten/

Die Sonnen glants niet kunnen  
luchten.

Thoma/soo ick merck/

Dit is u epghe werck.

Hoe diepe vlo'en/

Ghy hebtse konnen gronden ;

Dooz verstand onthonden

Der Ketters loose knoop ;

Nopt wist m'u doen

Gen merckelijcke sonde ;

Dw'pen/uwten monde

Geest wijshepdt goeden koop ;

Soo wel de groote als de klepne/

Sp drincken al uyt uw' fonteyne ;

Die als Medecijn

Verdyjft het quaed venijn.

o waere Son

In't Firmament der Kercken :

Al uw' leer/ en wercken

Zijn



Zijn supber en ghesond :  
 Nopt Salomon  
 En heeft niet al sijn' klercken/  
 Als ghy/kunnen mercken  
 Der saken eyghen grondt.  
 Libanus hooghste Cedar-boomen/  
 Hebt ghy tot aen het merch beho-  
 men/  
 Dooz verstandt beduydt  
 Oock 't alderminste krupdt.  
 Die dan uw' leer  
 Volght/Thoma/magh niet dwaelen/  
 Want ghy kunt vertalen  
 Oock Godts verholen sin.  
 't Cruys van ons Heer  
 Hingh aen uw' woorden 't stale/  
 Als daer af quam dalen  
 Dees' stem van soeter min :  
 G'hebt van my/Thoma/wel ghe-  
 schreven/  
 Wat loon sal ic u daer vooz geben?  
 En ghy spraeckt: O Heer/  
 Gheeft m'u/en dan niet meer.  
 Wel moet u zijn/  
 O Thoma/met dien loone/  
 Edel/rjck/en schoone ;  
 Ghy hebt u wel bera'en.  
 Sint Augustijn  
 Gens quam met u ten thoone/

Als ghy nu de kroone  
Des Hemels had ontbaen:  
Thomas/ sprack hy / in 't eeuwigh  
leven

Sit even hoogh met my verheben.  
Dan den Maeghden-krans  
Heeft hy tot boven-kans.

Wie sal dien loon/  
Dien krans ons openbaren/  
Dien Godt deed' bewaren/  
O Thoma/ door uw' prijs?

O/ 't is soo schoon/  
De Lelien te paren  
Met Lauriere-blaren  
In 't Hemels Paradijs!  
Daer wordt ghy/ Thoma/ nu ver-  
slonnen  
Door 't eeuwigh licht van klaerder  
Sonne;  
Daer ghy sonder endt  
Meer blinckt als 't Firmament.

O blinckend' Licht/  
O Son/ wilt by ons blijven/  
Duysterhepdt verdrijven/  
Die ketterp ons baert.

Dw' penne slicht (ven;  
Gods hups/ door 't Godlijck schrij-  
laetet doch bekljben/  
En zijn by ons bewaert.

Deughdelijck leven / saligh sterben  
 Wilt dooz gebeden ons verwerben,  
 En na dit termijn/  
 Het eeuwigh Sonne-schijn.

P.M.H.



S. THOMAS van AQUINEN  
 van der Predick-heeren Orden,  
 den VII. Meert.

*Op de wyse :*

Hoort Sion, wat ick ons heb verno-  
 men, pag. 87.

**D**at toch alle meesters en scholieren  
 Gheest'lijck / weerlijck / van wat  
 staet soock moghen zyn/  
 Desen goeden dagh vrywilligh byeren  
 Op den naem van Sinte Thomas van  
 Aquijn/  
 Die u met sijn pen verlicht/  
 En met sijn goed leven sicht.  
 Dus van Chooz te Chooz/  
 Dus van Chooz te Chooz/  
 Singht ter eeren van den Engelschen  
 Doctooz.

Maer

Maer op dat sijn leeringh u magh  
 baten  
 Die hem 't Crups ghetuygt te sijn ge-  
 schreben wel ;  
 Soo en wilt sijn deughdē niet nalaten/  
 Anders zijt ghy niet als een geklonche  
 bel.  
 Het verstandt voozwaer is goed/  
 Maer vooz hem/ die daer na doet.  
 Dus met soet ghehooz/  
 Dus met soet ghehooz/  
 Singht ter eeren van den Engelschen  
 Doctooz.  
 Volgt vooz al hem na in sijn gebeden/  
 En in't vasten oock als ghy iet swaers  
 studeert.  
 Want soo hy wel dickwils heeft bele-  
 den/  
 Heeft hy wes hy wist dooz dese meest  
 gheleert.  
 Doch des wijshepds/soo ick lees/  
 Aenbangh is des Heeren vrees.  
 Dus van Chooz te Chooz/  
 Dus van Chooz te Chooz/  
 Singht ter eeren van den Enghelschen  
 Doctooz.  
 Hier was by-gheboeght een supber  
 leven/  
 Engelsch' heel/ end' al na 't tuggen van  
 de vrou

Die hy met een brandstock wegh-ghe-  
dreeben

Heeft/ wanneer sy hem de eer' benemen  
wou.

Soo dat hem daerom verleendt  
Wierdt een Kiem van dier ghesteent.

Dus met soet ghehoor/

Dus met soet ghehoor/

Singht ter eeren van den Enghelschen  
Doctoor.

'k Segh een Kiem van goudt en van  
ghesteenten/

Die hem door den dienst der Engh'len  
wierdt om-gor'dt/

En noch he'en in handen der Gemeen-  
ten

Van Dercellen is/ waer door hy ongh-  
por'dt

Bleef soo langh hy was te lijf/

Van Cupidoos vuyt bedryf.

Dus van Choor te Choor/

Dus van Choor te Choor/

Singht ter eeren van den Enghelschen  
Doctoor.

Seker wel bequaem die ons beschryben  
Met sijn repne pen / als tot een Testa-  
ment/

Sou den dienst die eeuwelyc sal blyben  
In den Tempel Godts van 't heyligh  
Sacrament.

O dier upt-gelesen werck/  
 Hoofd-juweel van Christus Kerck.  
 Dus met soet ghehoor/  
 Dus met soet ghehoor/  
 Singht ter eeren van den Enghelschen  
 Doctoor.

Den ghetrouwen knecht te vijftigh  
 jaren

Bzoegh volbracht sijn hepligh-abondt/  
 als vermoepdt/  
 Haesten sich om na die rust te varen/  
 Daer de Lent althijt al even jeughdigh  
 bloepdt.

Doch als vyz van all' verdriet/  
 Stof hier in een minne-liedt.  
 Dus van Choor te Choor/Dus/Sc.  
 Singht ter eeren van den Enghelschen  
 Doctoor.

Enghelsch Leeraer Thomas van A-  
 guynen/

Laet ick werden hier van u toch soo  
 geleerd/ (pijnen/  
 Dat ick oock uw' deughden magh be-  
 En g'niet dan voort 't gheen 't welck  
 ghy hier hebt begeert.

Want gh'en epschte geen ghenot  
 Hier ter werelddt hupten Godt.  
 Dus met soet gehoor/Dus/Sc.  
 Singht ter eeren van den Enghelschen  
 Doctoor.

**Van S. I O S E P H** Bruydegom  
van de **H. Maghet Maria.**  
den **X I X.** Meert.

*Op de wijze:*

O heyligh saligh Bethlehem. p. 29.

**B** Idt voor ons **Joseph Davids** soon  
Bewaerder van veel beter koop  
Besitter van veel hooger thoon  
Als d'eersten **Joseph** van te koop.  
Den desen kreegh vā **Pharoos** handt  
Een ketingh/ end' een gulde waghē:  
Maer ghy hebt in **Egypten-landt**  
Heer **Jesum** op uw' hals ghedraghen.  
Hy wildet **Echt** niet tasten aen  
Sijns meesters / doen 't de vrouw hem  
vraeghde:

Maer ghy waert een reyn **Gardiaen**  
Van d' alder-reynste **Maeght** der  
**Maeghden.**

Hem was ghegheven het ghesicht  
Van alderley verborge droomen/  
Maer ghy hadt al veel claerder licht  
Van **Godts** verholentheyt bekomen.  
Sijn **Vader** gaf hem wel de naem/  
't **Is** waer/ van groepen en vā wassen/  
Maer ghy waert immer soo bequaem

Daer

Daer op die eer-naem soude passen.  
Want gaende voort van deughdt te  
deughdt/

In een rechtveerdigh supber leben/  
Wierdt u wel tot gemeyne vzeughdt

Den naem van Christus vaer gegeven.

Een man (hoe wel hy niet ghebaert  
En was/dan van een Maget-moeder)  
By u verdient om dat ghy waert  
Sijns Moeders Bzupd'gom en sijn  
voeder.

Dit is een eer die u alleen  
Van Godt ghegheben opter aerde/  
Ons gissen doet met goede reën  
Ten Hemel van u groote waerde.

Wat rijke kroon/wat gulde stoel,  
Wat kettingh/wat all' diere gaben  
Besit ghy nu wel vooz 't ghewoel  
Daer me ghy Christum leerde schaben?  
Jae vooz de keetingh selver mee  
Die gh'om den hals hier all' uw' da-  
ghen/

Nu eens van troost/dan eens van wee/  
Recht als geschakelt pleeght te dragen.

Des komen wy uyt Canaan  
Tot u met hongers noot hevangen  
Dan 't hemelsch-bzoodt/ rechtbaerdigh  
man!

Verkrighht ons daer wy na verlangen.  
Want u en was het tarwe-greyn



Bevolen niet/als ghy 't bewaerde/  
 Voor u alleyn; Maer om ghemeent  
 Te maken aen de gantsche aerde.

Bidt dan voor ons en deylt ons mee  
 't Gheen u gegunt was te besorghen:  
 Op dat ons eens de soetste vree  
 Met u versade tavondt/morghen.



**Van S. BENEDICTUS Abt.**

den XXI. Meert.

*Op de wijze:*

O eewigh Godt Almachtigh. pag. 4.

**D**ie al de wond're dinghen  
 Van Benedictus wou  
 In eenen Lof-sangh singhen;  
 Doorwaer dien Sanger sou  
 Gehouden sijn te melden  
 Al wat de gantsche tocht  
 Schier vande vroomste helden  
 Ter werelt heeft gewocht.  
 En singhen nu de roeden  
 Met Moses hem ghemeen;  
 Om heecken ende bloeden  
 Te trecken upt de steen.  
 Du d'ps'ren en metalen

Die hy met d' Helizeen  
 Weer upt de gront kon halen  
 Dooz kracht van sijn ghebeen.

En nu weerom de gaben/  
 Daer hy met den Chesbijt  
 Dooz kon ghebieu den raven:  
 En 't geen te sijnder tijdt  
 Op Christus eyghen woorden/  
 D' Apostel Petrus dee:  
 Wanneer hy sonder boorden  
 Bewandelde de Zee.

Dit doost het groot betrouwen  
 Dock eens van Benedict.  
 Want (hebb' ick 't wel onthouwen)  
 Als Placidus verslicht  
 Nu schier was bande baren/  
 Geboodt hy sonder schupt  
 Of gondel te bebaren/  
 Hem weer te halen upt.

Loopt Maure! riep den heyligh/  
 Mijn leer-kindt drijft daer heen/  
 En 't water worde bepligh:  
 Onseker wie van twee  
 Haer vocht soo dede strennen;  
 Of d' Abbas met sijn woort?  
 Of wel die 's vaders stemmen.  
 Soo blind' ligh hadt ghehoort.

Maer werden hy by tijde/  
 Met Petrus dus vereert:  
 Hy wierdt te weder-zijde/

Met Paulus oock verneert/  
 Dooz Sathanas ghesanten:  
 Die hem tot groote vrees  
 Bespronghen t'allen kanten  
 Met pzikelen van vrees.

Helaes! de vrient des Heeren  
 Kon nau de phantasp  
 Van ick en weet wat deeren  
 Versetten/vooz dat hy  
 Hem hadde inden doozen/  
 Van een ghewisse boet/  
 Van acht'ren en van voozen  
 Ghewentelt en hebloet.

En siet met dese smarten  
 Won hy den Prins des doodts/  
 En kreegh den vree sijns harten  
 Weerom. Maer o man Godts!  
 't Is langh ghenoech ghescholen  
 Bekeert eens ('t moet soo zyn)

De diepten uber holen  
 Mt 't hoochste van Cassijn.  
 Hy deedt oock soo wy lesen/  
 En Phœbus die daer stont  
 Tot dier tijt toe geresen  
 Most wijcken: Om de gront  
 Men Christo te sien paerten:  
 Tot g'heughenis voordan  
 Ten deel van Sinte Maerten  
 Ten deele van Sint Jan.

**Van S. I S I D O R U S,**  
**Patroon van de Landt-bouwers.**  
**den IV. April.**

*Op de wijze:*

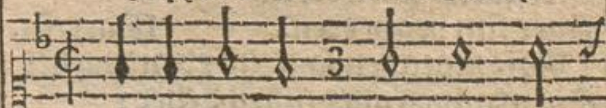
Tobias tot sterven geneghen.

Ofte:

Venus der minnen Goddinne.



Dooz't bidden ginck noyt  
 Sprack li- door, Godts



tijt verloozen: | Wanneer // sijn  
 wtverhooren.



Heer hem hinder dede // Men sijn



ghebeden. Wanneer.

**D**ooz 't bidden ginck noyt tijd ver-  
loozen:

Sprack Isidor, Gods uytberkozen.

Wanneer // sijn Heer

Hem hinder dede //

Ken sijn ghebeden.

Wanneer / &c.

Den goeden knecht had om te leven  
Hem in eens bou-mans dienst begeben:

Op wocht // maer socht

Dooz all' sijn' wercken

Den dienst der Kercken.

Op / &c.

Waer over 't Heerschap seer verbol-  
ghen /

Gingh Isidorum eens verbolghen.

Maer vand // hem 't land

Wel flucks gaen eeren /

Daer sijn begheeren.

Daer / &c.

Oze ploeghen sagh hy eben wacker  
Gaen d'ijven ober sijnen acker;

Waer van // den Wan

Verbaest ghelaten /

Wierd boven maten.

Daer / &c.

Wie sie 'k daer / riep hy / vriend des  
Heeren!

Gaen ploegen met soo witte kleeren!

Bid wy // 'k sal dy

O Isidore!

Niet meer verstozen.

Bid / &c.

Het waren Eng'len / wildy 't sinnen /

Die hem den tijt meer holpen winnen.

Tot merck//dat Kerck//  
 Doch Mis/noch Metten/  
 Seen werck en letten. Tot/Sc.

Hier mee leeft eeuwigly Isidore!  
 En doet ons bolghen op uw' spozen,  
 't Ghebed//windt met  
 De handen t'samen  
 Den Hemel. Amen. 't Ghebed/Sc.



S. A G N E S de monte Politiano.  
 van der Predick-heeren Orden.

den XX. April.

*Op de wyse:*

O saligh heyligh Bethlehem. 29.

V Erblijdt u/o ghy supber schaer/  
 Die 't nieuwe liedt mooght vrolijck  
 singhen.

En 't Lam Godts altydt volgen naer/  
 Daer de besmette nopt en ginghen.

Dat liedt/ dien toon/dat soete lof/  
 't Geklanck der Maegdelijcker snaren/  
 Die vzeughd van 't reyne Sions hof  
 En kan noch pen/noch tong verklaren.  
 En ghy / o Bloem van 't Maeghden  
 Choor/

A G N I E T, dooz 't supberlijcke leben/  
 Maecht onder d'ander soet gehooz/  
 In 't Hemels hof seer hoogh verheben.  
 Hoe hoogh ghy daer verheben zijt  
 Magh uyt de jonsten klaerlijc blycken/  
 Waer mee ghy hier u leven zijt  
 Van Godt begaest/niet om verrijcken.  
 Den eersten uw'r geboozten dagh  
 (Doozwaer een saeck van groot ghe-  
 wichte!)  
 De kamer/daer uw' moeder lagh/  
 Doozstraelden Goddelijcke lichten.  
 Een Maeghdeken oudt neghen jaer  
 Aenbeert ghy 't soete jock des Heeren/  
 Begeest u tot het leven swaer  
 Eens kloosters/ om meer deughd te  
 leeren.  
 Daer ghy de deugd soo hebt betracht  
 In vasten/bidden/ om Godts minne/  
 Dat u de Pauselijcke macht  
 Ten veerthien jaer maecht Prioizinne.  
 Al uwe spijs/al uwen dranck/  
 Was broodt en water dagh op daghe/  
 Waer mee ghy vijftchien jaren lanck/  
 Onderhieldt op Godts behaghen.  
 In 't bidden was uw' geest en sin  
 Ten Hemel alsoo opgedreven/  
 Dat oock u lichaem niet-te-min  
 Van d'aerde dickmael werd verheben.  
 O soete tranen/die u oogh

Dan stozten/en ten Hemel klommen!  
 Maer die als dauw het aerdtrijc droog  
 De'en bzenghen lieffelijcke blommen.  
 'k Seggh' / blommen / die men heeft  
 ghesien

Ter selver stont en plaets op-rjssen/  
 Daer ghy ghebooght hadt uwe knien/  
 En maectens als een Paradijs.

't Was wel te recht een Paradijs/  
 Met recht een hofken der wellusten/  
 Daer tot des supber ootmoets prijs  
 Der dalen Teli' quam in rusten.

Staet op / mijn Lief / mijn Dupbe/  
 komt ;

De koude winter is gaen bluchten/  
 Onf' landen zijn nu schoon beblomt/  
 En geven lieffelijcke vruchten.

Dit was de stem uw's Bzupgoms  
 soet/

En 't was uw's herten heet verlangen/  
 Waer op den Bzupgom u ootmoet/  
 Dien ghy verdiendt hier te ombangen.

O hooghe gunst ! o groot ghewin !  
 O rijcke schat niet om weerdeeren !

Tot u komt 's Hemels Koninghin/  
 Haer Soon en Godt u presentereen.

Niet langh heeft sy hier op hera'en/  
 Om d'aengheboden jonst te kieser/  
 En neemt de presentaci' aen/  
 Waer by sy niet en moght verliesen.



Dus sp het soete kindt omvat/  
En drucht in 't midden van haer bo-  
sten/

Dien alderkostelijcksten schat/  
Daer hare ziel soo seer na dozste.

Wel aen! Agniet/boet uwen lust/  
Met kussen/blepen en aenschouwen;  
Het sal u ziele gheben rust/

En 's herten repnhept doen behouwen.

En ghy/o Hemelsch Bzupdegom/  
Soeckt Leli-velden om te wepen/  
Om dat ghy zijt de schoonste Blom  
Des veldts/en Leli der valleyen.

Een bloemigh bedd' heeft u gespyept  
Agniet/een kamer tot wellusten/

Een hof/daer uwe Majestept  
Tot vzenghd en eer nu blijft in rusten.

Ons dozre zielen oock bedauwt/  
Tot deughde-bloemen ende vzychten/  
Op datse hier om u benauwt/

Eens moghen smaken uw' genuchten.

En ghy/o Princelijcke Bzupdt/  
Die rust nu in uws Bzupgoms armen/  
Dooz uw'r ghebeden soet gheluydt  
Maecht dat hy onser will' ontfarmen.



S. P E T R V S Martelaer.  
 Van der Predick-heeren Ouden.  
 den XXIX. April.

Op de wyse: Als't beghint.



Kroode Kroos pdaon/ Groen  
 Witte Le- li schoon/ Godts



Spruntje van Laurie- ren/ |  
 Hof komt ghy vercie- ren. |



Petre Martelaer! O trouwen Pre-



dikaer! O Maeghden spie- gel klaer.

Kroode

**R**ode Roos ydoon/  
 Groen spruytje van Laurieren/  
 Witte Leli schoon/  
 Godts hof komt ghy verciere,  
 O Petre Martelaer!  
 O trouwen Predikaer!  
 O Maeghden spiegel klaer!  
 Als een Leli bloeyt  
 In 't midden van de dooznen/  
 Petrus is ghegroeyt  
 Met ketters vol van toozne;  
 Doch bleef heel ongheschent/  
 Want Godt in 't hert gheyzent  
 Was van 't begin tot 't endt.  
 Deel Deroonsche stadt  
 Heeft dese Roos ghewonnen/  
 Die om 't roode badt  
 Haers bloets/ door 't sweerd geronnen  
 Als 't schoonste vermillioen/  
 Dat konst opt moght bezoen/  
 Bloost stadigh van saysoen.  
 Een hof van plaspier  
 Dominicus quam planten/  
 't Welck dees groen Laurier/  
 Met veel vermaerde Santeu/  
 Maecht als een Paradijs/  
 Waer upt de siel haer spijs  
 Ontfanght/ en Godt sijn prijs.  
 Als het vperigh bloed  
 Men door de Roos siet kouwen;

Blijems kracht verwoed  
 Dooz de Lauw'rier weerhouwen ;  
 De Leli wit en schoon  
 Dooz reynhepd spant de kroon :  
 Dus Petrus komt ten thoon,  
 Doodelijcke sond  
 En heeft hy noyt bedreven/  
 Steyn van herten grond/  
 En Enghelijck van leven ;  
 Een Leli' onbebleckt/  
 Wiens geur tot reynhepd treckt/  
 Tot alle deughd verweckt,  
 Over tot Godts huys  
 Had hem sijn hert dooz-beten/  
 Liefde tot Godts Cruys  
 Hield hem 't gemoed beseten ;  
 Dus als een groen Laurier  
 Dooz Godts kracht en bestier  
 En vzeest noch sweerdt noch vper.  
 Samsons vossen loos  
 Tot vrand-sticht upt-ghesonden/  
 Heeft dees roode kroos  
 Wel haest op 't stuck bevonden/  
 Dooz kerckelijcke macht/  
 Niet rustend' dagh of nacht/  
 Haer ketters vper versmacht.  
 Op Godts hoogh-autaer  
 Moest dese kroos staen bloosen ;  
 Tot Godts hof vzychthaer  
 Was dees Laurier verkoosen :

Dees' Ieli delicaet/  
 Tot sijns throons meer cieraet  
 Socht Godt/ tot haerder baet.  
 Van Coem tot Milaen  
 Was Petrus reys ghelegghen:  
 En/ siet/ op de baen  
 Hem twee boos-wichten kregghen/  
 Die om bedonghen geldt  
 Den onberwornen held  
 Vermoordden op het veldt.  
 Mannelijck ghemoedt  
 Heeft doen in hem ghebleken/  
 Met tongh en met bloed/  
 Dooz schryben/ en dooz spreken  
 De waerhepdt Godts bele'en/  
 De Kettery bestre'en/  
 Sijn moorders oock verbe'en.  
 Kostelijcke doot!  
 O weerdigh/ hepligh leven!  
 Wren naem is groot/  
 O Petre/hoogh verheben:  
 Laurier/Roos/Ieli klaer;  
 Maeghd/Doctoer/Martelaer/  
 Bidt dooz ons allegaer.



## Van des H. Krups vindinge.

den III. Mey.

Op de wyſe:

Ontwaect nu Iſrael, doet op uw'  
ooren, &c.Het gingh een E- del  
Ronds-om ſp ſocht ſeerVrouw/ Een Kruſer- inne/  
nouw/ (Ontvonckt van binnen)Wt min- nen pelgrima-  
Met ſin- nen/ eenen Wep-gie doen: | Die altydt  
boom groen.

ſtaet



staet in sijn saysoen.



Dy socht hem in het Jood-



sche landt/ Daer hy voo?



de- sen/ Om te ghe-



nesen De wondt van A-



dam/was

gheplant.

**H** Et gingh een edel Vrouw/  
 Een Keyserinne/  
 Wt minnen/pelgrimagie doen:  
 Rondts-om sy socht seer nauw/  
 (Ontvonckt van binnen)  
 Met sinnen/eenen mey-boom groen/  
 Die altydt staet in sijn sapsoen:  
 Sy socht hem in het Joodtsche landt/  
 Daer hy vooz desen/  
 Om te ghenesen  
 De wond' van Adam/was gheplant.  
 Sy socht/tot dat sy vondt/  
 Den Mey-boom schoone/  
 Tot loone van haer arbejdt swaer.  
 Sy heeft hem oock terstont/  
 Boven haer kroone/  
 Ten toone/ schoon vertiert voozwaer/  
 Maer boven goudt en peerlen klaer/  
 Den glants seer helder daer uptstraelt/  
 Die/t'onsen hoede/  
 Met Jesus bloede/  
 Op desen Mey-boom was gedaeldt.  
 O over-schoonen boom!  
 O krus des Heeren!  
 Wy eeren u al-hier eenpaer/  
 Want ghy by-staet seer vroom/  
 Die u hanteeren:  
 Sy leeren 's Hemels wijshejdt klaer.  
 Ghy zijt des Heeren hoogh autaer/  
 Vooz 's wereldts sonden op-gerecht.



Ons offerhande/  
 Tot 's duyvels schande/  
 Is vooz rantsoen aen u ghehecht.

Genen anderen Lof-sangh /  
 op den selven Feest-dagh.

*Op de wijse :*

O Feest'lijck dagh, &c. 181.

**K**omt/ laet ons gaen  
 Den groenen Mey in-draghen/  
 Daer den Pellicaen  
 Jesus op heeft gherust.  
 Hy heeft voldaan  
 Vooz ons/ na sijn behaghen/  
 Onse sonden saen  
 Dooz sijn bloedt upt-gheblust.  
 Desen Mey t'ontsaen  
 Had Christus grooten lust :  
 Om dat hy soude doen te niet  
 Die Ebam dooz den boom verriet.  
 Triumph' en accoozt  
 Bzenght desen Mey-boom voozt.  
 Om dat/ &c.

Dus wilt u spoen/  
 Desen Mey in te halen :  
 Want hy kan ons voen

Met alle weelden sijn:  
 Ons schulds-rantsoen  
 Dou Christus eens betalen  
 Men het Crupce koen/  
 Dit was den wille sijn.  
 Desen Mey-boom groen  
 Is ons een Medecijn:  
 Sijn kostelijcke vuchten//soet  
 Des vbandts machte bluchten// doet.  
 Triumph/ &c.

Sijn/ &c.

Wordt niet vermoepdt  
 Van desen Mey gheplesen/  
 Want upt hem soo bloepdt  
 Alle gheneughte soet/  
 Lieff'lyck hy bloepdt  
 Van bloemkens upt-ghelesen/  
 Want hy is besproepdt  
 Met Christus dierbaer Bloedt:  
 Dus niet en versoepdt  
 Den Mey in utwen moet/  
 Die vooz ons is victorieus/  
 Triumphant ende glozieus/  
 Triumph/ &c.

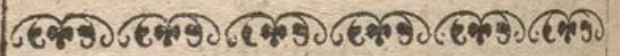
Die vooz ons/ &c.

Broeders ghemeyn/  
 Laet ons nu contempleren  
 Desen Mey-boom reyn/  
 Waer dooz ons wordt berepdt  
 Een wegh/certeyn/

S

Waer

Waer dooz men moet passeeren  
 Na dat edel greyn  
 Christus/ong salighepdt/  
 Want na 's Hemels pleyn  
 Geen ander padt en leydt  
 Van dooz het Cruys ons Heeren siel/  
 Soo hy ons heeft geleert seer wel.  
 Triumph' en accoort  
 Bzenght desen Mey-boom voort.  
 Dan dooz/ &c.



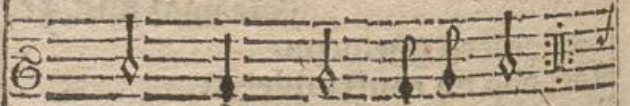
### Noch een ander.

*Op de wijze :*

Princesse die mijn ziel ghebiet.



He- le- na Hey- se- rinne!  
 En soecht/dooz Gods gena ver-



trecht Na 't hey- lighe landt.  
 weckt/ 't Eerwaerdige vandt;

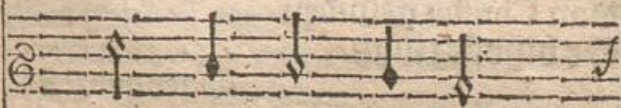
Daer



Daer dooz uw' Soon/ De kroon-



sche kroon / Soo son- der-



lingh op't hoost ont fingh.



Gaedt soeclit/ ghy sult vinden/  
En hren- ghen de vanden



Van Christus ghesinden De



blijdtste tingh. Daer dooz.

**H** Elena Keyserinne! trecht  
 Na 't heylighe land.  
 En soecht/ dooz Gods gena berweckt/  
 't Cerwaerdighe pand:  
 Daer dooz uw' zoon/  
 De Roomsche kroon/  
 Zoo sonderlingh  
 Op 't hoofd ontfingh.  
 Gaet soecht/ ghy sult vinden;  
 En bzenghen de vanden  
 Van Christus gesinden  
 De blijdste tingh.

Daer dooz/ &amp;c.

Mids dese inspraech/ teegh op reys  
 De edelste vrouw':  
 De stercke geest/ dreef 't krancke vleys  
 Na 't heyligh ghebouw'  
 Van Davids Stad.  
 Maer och! de schad  
 Van 't lieve crups/  
 Lagh dooz 't gespuys  
 Der Joden/ in d'aerde/  
 Zoo d'ouden verklaerden/  
 Tot grooter onwaerden/  
 Van Christus hups.

Van Davids, &amp;c.

Ja 't heydens volc/ om gang te doon  
 Het lieve geheugh  
 Van 't soetste hout/ had daer ten toon  
 Doen stellen een seugh

Van

Van Venus beeld/  
 Die 't reyn besteeld.  
 En navenant  
 Al 't hepligh-land  
 Dol Goden doen setten:  
 Om meer te beletten  
 De salighe wetten  
 Van 't recht verstand.

Dan/ Ec.

Wegh selijck vel! wegh vuple Goon!  
 Met handen gebout.  
 Vertreckt *In pijn*, verhuyst *Adon*  
 Dooz 't goelijcke hout/  
 't Welck ons de vree  
 Verkrighen dee.  
 Ruynt krebb' en graf;  
 Laet d'eelste staf  
 Van d'oppersten Koningh/  
 Haer wettighe wooningh  
 Daer s'ons de ver schooningh  
 Des Vaders gaf.

't Welck/ Ec.

Men dee dan graben met geweld/  
 Niet verre van daer  
 Het crups hier booztijds was gesteld;  
 En werde gewaer  
 Dze crupssen; dan  
 Daer was geen man  
 Die wijsen kon/  
 Welck dat verwon

Dan dese drie houten/  
Met yfere houten/  
De bloedighe stouten  
Dan Zabulon.

Drie cruyssen/ Et.

Den Bisschop van Ierusalem  
Dit siende: sey/ vrou  
Helena! God sal dooz sijn stem  
(Bedijst dan geen rou)  
Ons maken vroed/  
Welck krusse bebloed  
Sijn liefde heeft.  
O Ies v! geest/  
Tot lof uwer Kercken/  
Het dwars-hout te mercken/  
Daer in van uw' wercken  
De blom noch leeft.

Ons maken/ Et.

Vernient/ o lebend-makend hout!  
W' wonderen weer.  
Zoo dat dit lichaem dood en hout  
In 't leven weer keer.  
Aldus soo had  
Den man. Maer wat!  
Het doode wijf  
Bleef houd en stijf;  
Tot dat het van 't derde  
Hout aengetast werde.  
t Mirakel ontwerde

't Gesturben lijf.

Aldus soo/ Ec.

Geluck vrou Keyserin ! geluck.  
 De reys is besteedt/  
 Verdeypt nu 't hout/en send een stuck/  
 Met goude bekleed/  
 En paerlen fijn/  
 Na Constantijn,  
 Ten eynde dat  
 De Roomsche Stadt/  
 Daer alle de scharen  
 Van Christus vergaren/  
 Magh blijven bewaren  
 Zoo lieven schat.

En paerlen/ Ec.

Maer houd vooz eerst op 't hoogd  
 Sion  
 Een Koninghlyck werck:  
 'k Segh vooz hem / die dooz 't krups  
 verwon/  
 Een danckbare Kerck.  
 Keert dan na Room,  
 Dooz wind vooz stroom:  
 En stracks daer aen  
 Dooz d'enge baen/  
 Na d'hemelsche landen:  
 Om eeuwelyck bande  
 Genadighste handen  
 Uw' loon t'ontfaen.



## Noch van 't H. Cruys.

*Op de wyse:*

Het viel een Hemels dauwe. pag. 50.

**D**ie vooz ons hebt gheleden  
 Men 't kruys de swaere doot/  
 Menhoozt/Heer ons' ghebeden/  
 Helyt ons in alle noot ;  
 Wilt onser toch ontfermen  
 Dooz 't kruys ghebenedijdt ;  
 O Godt/ konit ons beschermen  
 Inden benauden tijdt.

*Wilt onser/ &c.*

Wat wercken wy ghenaecken/  
 Eten/oft dzycken wy/  
 't Teecken des kruys wy maecken/  
 Van 't quaed is 't dan al vyzp :  
 By daghen/en by nachten/  
 Op straten/en in 't hups/  
 Dooz alle quae' ghedachten  
 Is ons een schildt het kruys.

*By daghen/ &c.*

Men kan dooz 't kruys verwinnen  
 Die ons soeckt te verflaen ;  
 Hierom wat wy beginnen/  
 Het kruys moet daer vooz gaen :  
 Waer me dat wy belijden/  
 I s v ghekrupsten Heer/

*Dat*

Dat wy vooz u hier stryden/  
En doen naer uwe leer.

Waer me/Sc.

Den duyvel wy verjaghen  
Dooz u Krups/ Heere goed :  
Wy leeren oock verdraghen  
't Quaed datmen ons aen doet :  
Wy bidden dat ons' wercken  
Al strecken t' uwer eer :  
De liefde wy verstercken :  
De hope wast oock seer.

Wy bidden/Sc.

Dooz 't Krups/ Godt/ wy betoonen/  
Dat ghy dypbuldigh zyt :  
Een Godt/ in dyp Persoonen/  
Een naem, een Godt belijdt/  
Persoonen dyp mitsgaders  
Bewijstmen aldermeest/  
Wanneermen sept: des Vaders,  
Des Soons, des heylighs Gheest.

Persoonen/Sc.

Dan 't voozhoofst eerst wy trecken  
Tot op de bozst onf' handt ;  
Waer dooz wy ons' berwoecken  
Om te sien met 't verstandt/  
Hoe dat ghy Godt den Soone  
Mensch werdt/ en bleest oock Godt/  
En quaemt upt 's Hemels thzoone/  
In 't Maeghdelycke slot.

Hoe/Sc.

Twee vinghers/ twee natueren  
 In u thoonen te zijn.  
 Ons' handt wy dan verrueren/  
 Van d'eene schouder sijn/  
 Tot op de rechte sijde:  
 Want ghy 't verdoemt gheslacht  
 Tot de ghebenedijde  
 Plaets selver hebt ghebracht. Tot/Sc.  
 D'z' lof Godt verheven/  
 Die ons al' hebt ghesocht;  
 Jae dooz u doodt/en leven/  
 Men 't krups seer dier' ghekocht,  
 't Moet verre van ons wesen  
 Te soecken eer'/oft prijs/  
 Van in u krups ghepresen;  
 Al achtmen ons on-wijs. 't Moet/Sc.



S. P E T R O N E L L E.

den XXXI. Mey.

Op de wijze:

Waer blijfdy nu, &c. Ofte: als het  
hier op Noten staet.



Heer staet my by in desen noodt

Die



Die my rondomt al e- ven groot/



Riep wijlen sinte Petronel-



le/ Wanneer haer Flaccus



Roomschen Graef/ Maer 's we-



relts/ 's bleeschs/ en 's dupbels



slaef/ Nam met versochte trouw



te quellen.

**H**eer staet my by in desen nood/  
 Die my rondomt al eben groot/  
 Riep wijlen sinte Petronelle/  
 Wanneer haer Flaccus Roomschen  
 Gaef/  
 Maer 's werelts/'s vleeschs/en 's dup-  
 vels slaef/  
 Nam met versochte trouw te quellen.  
 Mijn op-set is/ghy weetet Heer/  
 Dooz u te houden ziel en eer/  
 Op hoop van dooz een supber leven  
 Te krijghen d'uptghelesen krans/  
 Die ghy/ als tot een boben-kans/  
 Den Maeghden hebt beloost te geben.  
 Maer leyder is 't dat ick het echt  
 Ontsegh van desen fieren knecht :  
 Soo dreght hy my/en 'tsal soo beuren/  
 Dooz Cesars wet/als tot een yzop/  
 De schapen van uw' lieve kop  
 Te vper/te sweert te doen verscheuren.  
 En wat sou ick onsaligh wijs  
 Van u/ vooz 't repn-bewaerde lijf/  
 Ten Hemel voozdeels moghen hopen:  
 Indien ick daer dooz oorzaeck gaf  
 Dat rondtom met behloede straf  
 Uw' nieuwen Tempel wert bedroyen.  
 Dan waer toe doch dees yd'le vrees/  
 Waer toe met bloedt/ waer toe met  
 vrees/  
 Waer toe my selven te beraden

Met dit benauwt bekrompen hert/  
 Welc my noch meer en meer verwert/  
 Hoe'n loop ick niet tot Godts genade.

En sonderlinge tot de spys  
 Die hy ons van sijn Paradys  
 Alhier gebzacht heeft op de aerde.  
 Een spys waer van de schilderij  
 In 't oude Testaments ghetij  
 Dock is gheweest van sulcken waerde.

Want hier dooz wierd den Patriarck  
 In Gode noch wel eens soo starck  
 Als hy gheweest was van te vozen :  
 Soo saen hem Melchizedechs handt  
 Ghespyst had met de offerhandt  
 Van wijn/en met ghebacken kozen.

Dit vroomde beertich jaren lanck  
 In Manna-bzood en Kotsse-bzanck/  
 D'Hebreeusche dooz de woeste racken ;  
 Hier dooz wierd d'opgeblase teind  
 Van 't Madiaensche veld gheschendt/  
 In 't koeckjen onder d'asch ghebacken.

Dooz 't eygen maecksel werde vroom  
 We'er onder een Genever-boom  
 Helias/als hy achter landen  
 De bloed-verdzoncken Iesabel  
 Dee loopen om het wzeed opstel  
 T'ontgaen van haer verwoede handen.

Dit alles en noch meerder mee  
 Van dese spys de schaduw' dee/  
 Hoe groot'lycks sal my dan wel baten/

Tot sterckhepd en tot goeden raed/  
 De waerhepd die ons in der daed  
 Den Soone Godts heeft naghelaten.

Mant dit is toch den hoochsten roem  
 Der Kercke/dit is de vetste bloem/  
 Dit is het uptghelesen kozen/  
 Dit is den wijn die maeghden baert/  
 Dooz 't nieuwe Testament ghespaert/  
 Tot wellust van den uptverkozen.

Ick sal my dan tot desen disch  
 Verboeghen: maer soo als een visch  
 Da 't hoole water plagh te snacken.

Ick sal tot mijn beminde gaen:  
 Met hem sal ick mijn siel beraen/  
 Die alle lasten kan ontpacken.

O Iesv, t' mijnder hulpe let/  
 Dw' liefften wil is toch de wet  
 Van al mijn doen/van al mijn laten.  
 Versterckt my Heer/ gelijk ghy pleegt  
 Den swacken/dat ick niet beweegt  
 En werd dooz minnen / noch dooz ha-  
 ten.

Hoe dat men smeect / hoe dat men  
 dreyghet /

Gunt dat mijn hert sich niet en neyghet  
 Tot sucht van bleesschelijcke wercken.  
 Al houd' ick u mijn lichaem kups/  
 Ghy kuant noch even-wel het hups  
 Bewaren uwer hepligher Kercken.  
 Ghy hebt het toch te vast ghegrandt

Op d'uytspraeck van mijns Vaders  
mond.

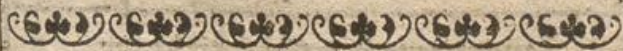
Als 't u beliefde hem te stellen  
Een onbeweghelijcke rots/  
Daer op haer bzeken sou de trots/  
Tot 's wereldts eynde toe der hellen.

Dus spreekt de repne Petronel.  
En met dit Christelijck bestel  
Verwacht sy 't Goddelijck besozghen;  
Om na des Hemels liefste sin  
Haer lest beraed te bzenghen in/  
Aen 't Heerschap op den derden moz-  
ghen.

Sy vast/sy bidt/in sack en haer;  
En als sy nu van 't hoogh-autaer  
Het broot der Eng'len heeft ontfangen/  
Ontslaeyt de sup're dienst-maeght  
Goedts

In al te soeten slaey des doodts/  
Noch metten bloesem op de wanghen.

Haer hert en kon de groote bzeughd  
Niet vatten/siet de Christen deughd  
En past toch op geen aerdsche slaven.  
O Flacce/ Iesus is te rijck;  
Laet hem sijn Bzupdt: neemt ghy het  
lijck  
En doet het voor 't Autaer begraven.





**Van S. B O N I F A E S,**

**Bisschop ende Martelaer.**

Met recht ghenoeemt

**Apostel van Duytsch-landt.**

den V. Junij ende Julij.

*Op de wijze :*

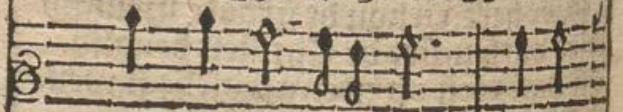
O Christ'nen och,, Die leven noch.



Mijn ziel verheught D/ wat



ghy meught/ Mijn tongh wilt



oock ontsyn- ghen/ En u



niet bzeught/ Du schickt ter

deught/



deught/ En wilt oock met ghe-



neught/ En wilt oock met ghe-



neught/ Des Heeren goethepdt



sin ghen. En u met/ &amp;c.

**M**ijn ziel verheught  
 Des/wat ghy meught/  
 Mijn tongh wilt oock ontspringhen/  
 En u/met vzeught/  
 Nu schickt ter deught/  
 En wilt oock met gheneught/  
 En wilt oock met gheneught/  
 Des Heeren goethepdt singhen.

En u/ &amp;c.

In Eng'landt/ saen/  
 Is op-gegaen  
 Bonifaes/ in sijn daghen/

Om d'Heydens/plaen/  
 Te doen ontsaen  
 De leer van 's Hemels baen/  
 De leer van 's Hemels baen/  
 Om Jesus Cruys te draghen.

Om d'Heydens/ &c.

Op in sijn jeught  
 Onthiel met vzeught  
 Den sin van Godts Schzistuere/  
 En met gheneught/  
 Heeft die gheveught  
 Tot oeffeningh' der deughd/  
 Tot oeffeningh' der deughd/  
 In supberheydt seer puere.

En met/ &c.

Hoe dat hem meer  
 Tot 's werelts eer  
 Sijn vader wilde trecken/  
 Op dies te seer  
 Tot Godt den Beer  
 Sijn herte buyghde ne'er/ Sijn/ &c.  
 En tot de deughd gingh strecken.

Op dies/ &c.

Op hoogh-gheleerd/  
 Wierdt seer ghe-eert/  
 Legaet des landts verheven:  
 Pochtans begeerd  
 Te zyn verne'erd/  
 En Godes naem vermeerdt/ En/ &c.

Daer

Daerom soo gingh hy sweuen.

Nochtans/ &c.

Hy al sijn goet  
En vzienden soet  
Te samen heeft verlaten/  
En met ootmoet  
Godts leere goet  
Gaen pzenen metter spoet/ Gaen/ &c.  
Op Heydensch' vzeemde straten.

En niet/ &c.

In heel Duytsch-landt  
En Neder-landt  
Heeft hy Godts woorz gaen leeren/  
En heeft plapsant  
Albaer gheplant  
De kercken beelderhandt/ De/ &c.  
En kloosters doen vermeerren.

En heeft/ &c.

Maer heeft vooz al  
Tot Jesus stal  
De deur recht in ghetreden/  
Die hier in 't dal  
Niemandt en sal  
Verachten sonder val/ Verachten/ &c.  
Noch sonder ketters seden. Die/ &c.

Dus wel bera'eu  
Is hy ghegaen  
Na Petrus Stoel te kroonen/  
En daer van daen/  
Hier op de haen/

Om 't volck te leeren saen/Om/Sc.  
Met volle macht ghekomen.

En daer/Sc.

En Herder goet/  
Met sinnen vzoet  
Godts schapen ginck hy weyden/  
En 't woordt seer soet/  
Met overbloet/  
Gaf hy haer t'aller spoet/ Gaf/Sc.  
Hy lietse niet verleyden.

En 't woordt/Sc.

Hy heeft booz haer/  
Oock noch/boozwaer/  
In 't eyndt sijn bloedt vergooten/  
Als hy eerbaer  
Oudt tachtigh jaer/  
En dooz mirak'len klaer/ En/Sc.  
Sijn arbeydt heeft beslooten.

Als hy/Sc.

De rechte leer  
In Vrieslant we'er  
Met Will' bzozd was ghestorven :  
Hy daer/van beer/  
Met groot bekeer/  
Croock henen haestigh seer/ Croock/Sc.  
En heeft de kroon verworven.

Hy daer/Sc.

Hy duysenden  
Nieuw Christenen  
Sou Doymen/ na den Dooye/

Maer d'Heydenen  
 Met wapenen  
 Quamen/als dupbelen/ Quamen/Sc.  
 Ras op hem aengheloopen.  
 Maer/Sc.

Als hy 't ghetier  
 En 't wreedt bestier  
 Kenmerckte/sprack met vzeughden :  
 O broeders fier/  
 Den tijdt is hier/  
 Dat wy nu goedertier/ Dat wy/Sc.  
 Bethoouen onse deughden.  
 O broeders/Sc.

Dit is den dagh  
 Die ons ghelagh  
 Ons nu sal doen betalen/  
 Die ons ghewagh/  
 En langh verdragh/  
 Ons stryden en gheklagh/ Ons/Sc.  
 Sal eynden/sonder dzylen.  
 Die ons/Sc.

Dus broeders/hoozt/  
 Sprack hy noch voozt/  
 Hebt ghy mijn leer onthouwen/  
 Nu rechte voozt/  
 Heel onberstoozt/  
 Toont/dat ghy dooz Godts woozt/  
 Toont/Sc.  
 Op Godt hebt leeren bouwen.  
 Nu rechte/Sc.

En

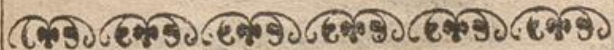
En vzeest dan niet  
 Die met verdriet  
 Het lichaem kunnen plaghen/  
 Noch haer ontsiet/  
 Hoordt dit bediedt/  
 Maer Jesum nu aensiet/ Maer/Sc.  
 Die 't Crups eerst heeft ghedragen.  
 Noch/Sc.

Dus allegaer/  
 Volght hem nu naer/  
 Toont t'samen uw' virtuyten.  
 Dw' strijden klaer/  
 Dw' arbejdt swaer/  
 Met een triumph' eerbaer/ Met/Sc.  
 Wilt heden eens besuyten.  
 Dw' strijden/Sc.

Hier mee/verwoet/  
 Het quaet ghehoet/  
 Als wolven onder schapen/  
 Hebben het bloedt  
 Der mannen goet  
 Te Dockum by den bloedt/ Te/Sc.  
 Vergooten met haer wapen.  
 Hebben/Sc.

Dies zy den Heer  
 Lof/prijs/en eer/  
 Van alle sijn weldaden/  
 En laet ons meer/  
 Met groot begeer/

Behouden sijne leer/ Behouden/ Ec.  
 De ketterij' versmaden. En laet/ Ec.



## Noch van S. BONIFAES.

*Op de wijse:*

Mijn ziele, wat doet ghy noch op  
 der eerd', &c. 203.

**M**ijn ziele / wilt looven des Heeren  
 vriendt/  
 Seer hoogh verheben/  
 Sint' Bonifaes / die het wel heeft ver-  
 diendt/  
 Hier in sijn leben.

Sint'/ Ec.

Sijn edelen stam / en Koninghs ghe-  
 slacht/  
 Rijckdom/lust/ eere/  
 Heest hyder verlaeten/ met 's wereldts  
 pracht/  
 Om Jesus leere.

Heest/ Ec.

Ghehoorsaemhepdt / armoe' / en sup-  
 verhept/  
 Ginck hy aenbeerden/  
 Ontsteken met liefde/ met licht bereypt/



Dol van eerweerden.

Ontsteken/Te.

Hy gincker als saep-man upt saepen  
saedt/

Het woordt des Heeren/

Hy saepde het vzoegh / en hy saepde  
t laet/

Tot Godes eere.

Hy saepde/Te.

Sijn acker die wasser geheel Dupt-  
landt/

Dooz/droogh/onvruchtbaer :

Hy heester de deugt abundant geplant/  
Ghemaeckt oock vruchtbaer.

Hy/Te.

Noch heeft hy den acker / met sijnen  
bloedt/

Heel nat begooten/

Om vruchten te draghen met over-  
bloedt/

Gants onberdrooten.

Om vruchten/Te.

Dus menschen / den Heere nu eere  
gheeft/

Dooz sijn weldaden.

Sijn leere/die hy u ghesonden heeft/

Wilt niet versnaden.

Sijn/Te.

## Van S. C V N I E R.

den XI. Junij.

*Op de wijze:*

O Heer aensiet toch Sion teer. **Oste:**  
O Gheest, die ons kunt alder-  
meest. pag. 227.

**O** Maeght/ Cunera/onversaeght/  
Godts Bzupdt verheben/  
Ghy scheent verdreven/  
Als al uw' vrienden u hadden begeben/  
En ghy ghebanghen waert  
By d' Heydens boos van aert/  
Alleyn ghebleven.

Maer Godt/ dien ghy had/ booz een  
lot/

Dan joncks verkoozen/  
D niet verloozen

Ghelaten heeft/ noch oock te hoogh be-  
koozen :

Dw' vbanden/met vzeughd/  
Bedwinght ghy/dooz de deughd  
D aengheboozen.

Met vlijt/ghy sober altydt zijt/  
Supper/ootmoedigh/  
Tot aelmis spoedigh/

Dooz alle mensché een exempel goedig:  
 Dook vooz rechtveerdighepdt  
 Gheleden/ wel berepdt/  
 Dooz nijdt weemoedigh.

Wilt/ Heer/ ons daegh'lijckx meer en  
 meer

In deughd verstercken/  
 Dooz goede wercken/  
 Dat wy/ vroom strjvende in 's werelt's

percke/  
 Ontfanghen vooz ons loon  
 Der Maeghden goude kroon/  
 Schoon om t'aemmercken.

Ontfanghen vooz ons loon  
 Der Maeghden goude kroon/  
 Schoon om t'aemmercken.

**Van S. MARGARITA.**

den XX. Iulij.

*Op de wijze :*

O eeuwigh Godt almachtigh. p.4.

I Esv/der Maeghden kroone/  
 Haer Brudegom en Heer/  
 Ontfanght/tot uwen throone/  
 Den sangh der Maeghden teer :  
 Wy eeren uwe boden/  
 Uw' Maeghden prijsen wy :  
 Want ghy die maecht als Goden/

Sp zyn in melody.

Op eeren/ Ec.

Soodanigh is Marina/  
Gheheeten Margariet :  
Te recht is sy Regina  
In lijden en verdriet :  
Edisus haer vader  
D' Afgoden was verplicht/  
Maer dese Maghet nader  
Dau Christo was verlicht.

Edisus/ Ec.

Godts vrienden sy beminde  
Die streden voor de deughdt :  
Waerom haer Godt ghesinde/  
En lijden dee met vzeughdt.  
Den Vooght van Ozienten/  
Olibzius ghenaeamt/  
Haer in sijn hert gingh pzenten/  
Want sy was schoon besaemt.

Den/ Ec.

Op sprack: Ick maech u rijcke  
Groot boven vrouwen veel/  
Wilt ghy van Christo wijcken/  
Mijn huys-vrouw wesen e'el/  
Dan sal u niet ghebzeken/  
Wat ghy begheeren meught :  
Ick sal my anders wzeken/  
Tot u groot ongheneught.

Dan/ Ec.

Doen sprack de Maghet kloecke :

Ick Iesum/mijnen Heer/  
 Sal nimmermeer verbloecken/  
 Maer dienen meer en meer/  
 Sijn leer ick onderhouwe/  
 't Gheloof ick niet verlaet :  
 Ick sal hem zijn ghetrouwe/  
 Sijn Brupt/sijn onderfaet.

Sijn/et.

Denckt hoe ghy my moght quellen/  
 Dw' pynen schroom ick niet/  
 Godts lof sal ick vertellen/  
 Ick pas op geen verdriet :  
 Hy is die my sal vroomen  
 In lyden en schandael/  
 En doen my sonder schroomen  
 Die winnen t'eenemael.

Hy is/et.

Doen wierdt ghescheurt al-omme  
 Haer lichaem totten been/  
 Die supber schoone blomme  
 Dooz-flagen al haer le'en/  
 Maer sy tot Godt den Heere  
 Haer oogen keerden klaer :  
 Dw' kracht my nu verweere/  
 O Heer/in dit ghebaer.

Maer/et.

De vyzken/nag'len/haecken/  
 Oper/lampen/platen heet/  
 Al wat men konde maken/  
 De Maeght verduldigh leet.

Den

Den Heer aenriep sy krachtigh  
 Met groote jalouſy/  
 Sy ſprack: O Heer almachtigh/  
 O Godt/nu ſtaet my by.

Den/ſc.

O Godt/die 't al doet bygghen  
 Dooz uwe macht ſeer groot/  
 Laet my uw' graci' ſuygen  
 In deſen mijnen noodt.  
 Mijn lichaem ſeer dooz-graven  
 Doch maken wilt gheheel/  
 Toont my dien helſchen raven/  
 Die my doet lijden veel.

Mijn/ſc.

Na dat ſy hadd' ghebeden/  
 Een dyaeck haer openbaert.  
 Godt ongheschent in vreden  
 Sijn Dienſtmaeght heeft bewaert/  
 Dooz 't Crups ſeer hoogh verheben/  
 Een duyve/wit als ſnee/  
 Tot trooſt haer wierd ghegheben/  
 En ſterckheydt in haer wee.

Dooz/ſc.

Gheheel wierdt ſy ghenesen/  
 Haer moet gheſterricht vroom.  
 Wie Godt diendt/derſt niet vreeſen/  
 Wordt by van alle ſchroom.  
 De pynen doen haer vromen/  
 Byer/Water deerd't haer niet:  
 Wat beulen tot haer komen

Sp doen haer gheen verdziet.

De pijnen/ &c.

Sp heeft dooz dit exempel  
 Veel dupsenden tot Godt  
 Bekeerd/ om in sijn Tempel  
 Te lyden pijn en spot/  
 En is ghegaen in vreden/  
 Gheslaghen met den sweerd/  
 Haer vpanden vertreden/  
 Verwonnen/ onverbeerd.

En is/ &c.

O Maeght/ o strijdtbaer vrouwe/  
 O Peerel/ e'el-ghesteent/  
 Ghy bleest den Heer ghetrouwe/  
 Ghy zyt met hem ver-eent :  
 Wie u aenroept in lyden/  
 In noodt/ wat hy behoest/  
 Ontfanght hy met verblijden :  
 Ghy niemandt laet bedzoest.

Wie u/ &c.

✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠✠  
 Van S. MARIA MAGDALENE.  
 den XXII. Iulij.

Op de wise :

O soete Harmonije. pag. 20.

M Aria Magdalene,  
 Ich groet u metootmoet/

Ver-

Verwondert seere.

Ghy schijnt een Maeght-alleene,  
Als ick u noemen moet/  
Vriendin des Heeren.

De Letanij/  
D noch daer by  
Sreldt oock vooz alle Maeghden/  
Om dat gh'uw' sonden/  
Dooz groote liefd' ontbonden/  
Seer beklaeghden.

De Letanij/ &c.

Ghy hebt voozwaer verkoozen  
Dat alderbeste deel/  
Ken Jesus voeten:  
Want ghy daer zijt herboozen/  
Gherepnight oock gheheel/  
Dooz liefd' en boete.  
O waerde boet!  
O tranen vloet!  
O seer gheluckigh ure!  
Als gh'uw' misbaden/  
Waer mee ghy waert beladen/  
Ginght betrueren.

O waerde/ &c.

Teghen der sonden smerten  
Kreeght ghy een medecijn  
Van liefde puere:  
Dus riept ghy upt der herten:  
Rabboni, Meester mijn/  
Dooz 't Godd'lyck vuere.



O vper diuijn!  
 Godts liefde sijn/  
 Hoe wonder zijn uw' wercken!  
 Dat Magdalene  
 Den Heer Jesum alleene  
 Wil aenmercken.

O vper/et.

Wie sou nu despireeren  
 Van Jesus liefde soet/  
 Om sond' of blamen?  
 Ick wil my tot hem keeren/  
 En vallen oock te boet/  
 'k Wil my niet schamen:  
 Mijn sonden groot/  
 En al mijn noadt  
 Wil ick nu gaen bejyden/  
 Dat my den Heere  
 Van sonden en oneere  
 Magh bejyden.

Mijn sonden/et.



### Eenen anderen.

Op de wyse:

Ghy die nu zyt bevrijdt. pag. 173.

**A** Enhoort toch mijn gheklagh  
 O Heer der Seraphijnen/

Ick treur nacht ende dagh/  
 Wel ick beklaghen magh  
 De sond' daer ick in lagh.  
 Ick bidd' u om verdragh  
 O Heer der Seraphijnen.

Ick bidd'/Ec.

Beroert wordt al mijn bloedt/  
 Beroert zijn al mijn sinnen :  
 Maer ick sal metter spoet  
 My worpen in den bloedt  
 Van Jesus wonden soet :  
 Neemt my toch in behoedt  
 O Heer der Cherubinnen.

Neemt/Ec.

Ick wil nu volghen naer  
 t Exempel/ en 't geweene  
 Van een sondaerffe swaer/  
 Die/op den middagh klaer/  
 Wiesch Jesus openbaer/  
 En drooghd' hem met haer hapy/  
 De soete Magdalene.

En/Ec.

Al was sy onreyn saen  
 Van hoofde tot den teene :  
 Nochtans is upt-ghebaen  
 Al dat sy hadd' misdaen.  
 O wat een blij vermaen/  
 Hierom roep ick u aen  
 O soete Magdalene.

Hierom/Ec.

C 5

Ick

Ick ben seer swaer belast/  
 Mijn ziel is seer onreene/  
 Mijn sonde althijt wast/  
 Och neemt my af mijn last  
 Eer my de doodt verrast.  
 Ghy zyt mijns schiphens mast/  
 O soete Magdalene.

Ghy/et.



### Eenen anderen/

ghenomen wt haren Latijnschen

Hymnus

Eterni patris unice.

Op de wyse:

O salutaris hostia.

**G**enaed o Heer! slaet van om hoogh  
 Op ons u goedertieren oogh/  
 Die hupden tot de rijckste kroon  
 Riep Magdalenam van uw' throon.  
 't Verloozen muntse langh gemist  
 Werd weer gedraghen in de kist.  
 En 't dwalend schaep met blijde dracht  
 Tot sijn verloopen kop gebracht.  
 O Iesu, toeblyght van de gheen  
 Die met berouw' het quaet vertreen/  
 Door een sonderg/die u bemint/

Die

Die schult van onse sond' ontbint.

En dock ghy moeder/ die de noot  
Wel kent van onse kranckheyt groot/  
Wilt ons met u ghebedt bystaen  
Dooz 't slich van dese gladde baen.

Den Heer sy danck/ den Heer sy lof/  
Die soo gering aen 't snoode stof  
Des sondaers / quijt-scheld schuld / en  
hoet/

En namaels geeft het hooghste goet.



**VAN S. ANNA, de Groot-  
Moeder ons Heeren Jesu Christi.**

den XXVI. Iulij.

*Op de wijze:*

Veni creator Spiritus, 209. Ofte: Iesu  
dulcis memoria, &c. 94.

**V** Loben wy/ ons toe-verlaet/  
O Moeder Anna broegh en laet:  
Want dooz den sade van u saet/  
Bevrijdt ghy ons van alle quaet.

Ghy zijt een wortel daer upt groepdt  
De rancke/waer aen Jesus bloepdt/  
Ghy zijt een ader waer upt vloepdt  
Een schoon Fonteyn/die 't al besproept.  
O Anna, dooz een goede naem/

Ons leven maect Godt aenghenaem/  
En dat ons eynde zy bequaem  
Tot eer en prijs van sijnen naem.

D zy altydt een nieuwe vzeught/  
Want ghy vernieuwt ons zielen seugt/  
Al dooz uw' vzeucht/ die om haer deught/  
Gebaert heeft hem/die 't al verheught.

Godt/die uw' Moeder hebt ge-eert/  
En ons dat selve hebt gheleert/  
D hert toch nimmer af en keert/  
Als Anna pet van u begeert.

Den oorspronck van des Hemels  
poort

Zy glozi'/vooz haer kindts gheboort:  
En doet dat van ons zy ghehoort  
Des Hemels sangh/met soet accoort.

Van den H. P. I G N A T I O  
D E L O Y O L A.

Fondateur der Societeit I. S. V.  
den XXXI. Iulij.

Op de wijze:

O soete Harmonije. pag. 20.

I G n a t i u s eerweerdigh/  
Wt-munter in de deughd; in hepligh  
leven

Ten eynde toe volheerdigh  
Waert ghy; en oock by God seer hoogh  
verheven.

Doo; wiens tongh' dan  
Lof-weerden man  
Nan uw' lof zyn vermeeret:  
Want in Godts thzoone  
Ghy met all' d' Heyl' ghen schoone  
Triumpheeret.

In uwe songhe saren  
Kloeckmoedigh ghy ten oorlogh u be-  
steeden/

Maer die wereldtsche scharen  
Konden u hert met geen vermaeck be-  
kleeden/

Dies trockt ghy upt  
Die wapen hupt;  
Dw' ziel wat anders lusten/  
Dw' geest kloeckmoedigh  
Walghden van 't stryden bloedigh/  
Dol onrusten.

Godt die ghy contemplerden  
Stondt ghy in 't hert als eenen vriendt  
waerachtigh/

Soo dat hy u vereerden  
Te zyn sijn Dienaer/Leeraer/Priester  
krachtigh.

Mirac'len schoon  
Doen het betoon.

En den verdoolde menschen  
 Ghy alsoo leerden  
 Dat s'hen tot Godt bekeerden  
 Na u wenschen.

't Oog-merck was daer g'op doelden/  
 Als gh' in Godts Kerck veel ketters  
 saecht in-sluppen/  
 Dooz wien 't g'loof soo verkoelden  
 Dat hun fenijn gingh menigh sijck in-  
 kruppen/

Om met kracht groot  
 Hun booshepdt snoodt/  
 Als oock hun valsche trecken/  
 Die sy bekleeden  
 Met schijn-schzistuерlijckheden/  
 Te ontdecken.

Niet min in sozgh tot dese/  
 Als Godt u met sijn glozi' gingh ver-  
 eeren/

Om' Broeders hoogh gheprezen  
 Dees oeffeningh noch daeg'lijcks ex-  
 erceeren ;

Dunn' yv' righept  
 Seer wijt verbzept/  
 Gaend' dooz de wereldt leeren/  
 En die noyt wisten  
 Van Chzistus of van Chzisten  
 Sy bekeeren.

Wilt dan/o Catholijcken

Godt in sijn Heyl' ghen loben ende prij-  
sen;

En wilt oock van ghelijcken  
Ignatio met lof-sangh eer bewijfen;

Op dat w'in noodt

Zijnd' van de doodt

Sijn hulp ghenieten t'samen/

En Godt ons ghebe

E'oneyndigh Hemels leven

Eeuwigh/Amen.



### Eenen anderen.

*Op de wijse:*

Wilt ontspringhen. &c. pag. 283.

**S**eght/getrouwe knecht des Heeren/

Seght Pilaer van Chzisti Kerck/

Hoe dat ghy tot Godes eeren/

Hebt bestaen soo grooten werck/

Wilt ons uwe weggen leeren/

Maecht ons oock in deughden sterck.

Ich was in des wereldts paden/

Als een Ridder triumphant;

Maer die Saulus trock van quaden/

Met sijn vaderlijke handt/

Sloech my mede wt ghenaden/

Ende trock my aen sijn kant.

Ghelt



Ghelt en goedt/en mijn gheslachte  
 Liedt ick varen doen ter tijdt:  
 In ghebeden dagh en nachte/  
 Was ick in den gheest met vlijt:  
 Penitency groot ick wachte/  
 Dit was doen mijn meeste strijt.  
 Naer Jerusalem verheben  
 Kepsd' ick oock met grooter pijn/  
 Om aldaer te laten 't leven/  
 Ost te brenghen mederijn  
 Nende menschen die vol sneben  
 Noch in 't ongheloobe zijn.  
 Als ick in mijn oude daghen  
 Op ter scholen hadde besteedt/  
 Om meer vuchten te behaghen/  
 Godt weet wat gebreck ick leedt:  
 Maer om Iesus te behaghen/  
 Was ick tot veel meer ghereedt.  
 Tot Parijs en oock te Roomen  
 Hebbe ick groot profijt ghedaen/  
 Daer hebbe ick volck aenghenomen/  
 Hier nam ick het oorlogh aen/  
 Om Godts Kercke sonder schromen  
 Met mijn Legher booz te staen.  
 India wordt nu deelachtigh  
 Dooz mijn volck van 't hooghste goet/  
 En de ketterije crachtigh  
 Comt dooz hen onder de voet/  
 Oock de Christenen aendachtigh  
 Worden in de deughdt ghevoet.

Seyndt/

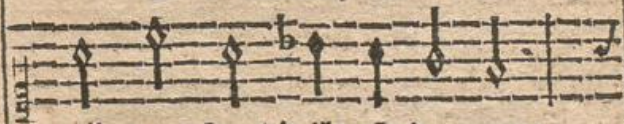
Seyndt/ o Vader! van daer boven  
 Uwe benedictie neer/  
 Daer ons wt des Hemels hoven/  
 Dat wy volghens uwe leer/  
 Godt wel dienen ende loben/  
 Tot sijn glozp/ lof/en eer.



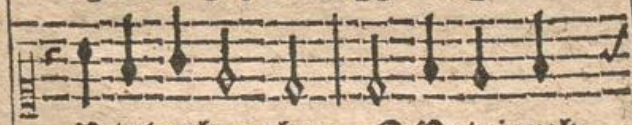
S. D O M I N I C U S,  
 Fondateur der Predick-heeren Orden.  
 den IV. Augusti.



Do- minice, Do- minice,



mijn neerhept wilt ghedoogen/



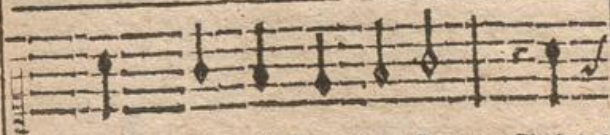
D te verhooghen. O Patriarch



vermaerd; Diendt Godts

verhe

verheben; Dooz Godt ghe-  
eert / verklaert; Van Godt  
ghegheben. Godts wil  
hebt ghy volbracht; Godts raedt  
hebt ghy betracht / Godts wet  
gaen lee- ren.  
Godts hups hebt ghy beschut;  
Godts



Godts toornigheyt ghestut : Godts



naem doen eeren. Godts wet/ &c.

**D**ominice, Dominice, mijn neerhepdt  
wilt ghedoogen/  
D te verhooghen.

**O** Patriarch vermaerd ;  
Dziendt Godts verheben ;  
Dooz Godt ge-eert/verklaert ;  
Dan Godt ghegheben.

Godts wil hebt ghy volbracht ;  
Godts raedt hebt ghy betracht.  
Godts wet gaen leeren.

Godts hups hebt ghy beschut ;  
Godts toornighepdt ghestut :  
Godts naem doen eeren.

Godts wet/ &c.

Dominice, Dominice, uw' deughden  
niet om tellen/

Wie false mellen ?

Kepr/ als pbooz gekent :

O simpel duyve ;

Doozlichtigh als 't serpent :

Soet als de drupbe:  
 Sterck als den diamant:  
 Als 't goudt dooz liefden brandt/  
 Als den robijne:  
 Dw' saem rupckt als laurier:  
 Dw' naem blinckt als saphier/  
 Als cristallyne.

Als den/Ge.

Dominice, Dominice, dooz glans van  
 uwe stralen

Mijn ooghen falen/  
 Klaer/ als de mozghen-sterr'  
 In 't dick der wolcken/  
 Hebt ghy ghelicht seer verr'  
 Dooz alle volcken/  
 Schoon/ als de volle-Maen  
 Haer daghen heeft ontva'en/  
 Hebt ghy ghescheenen.  
 Godts Tempel vast ghesticht  
 Hebt g' als de Son verlicht/  
 Den nacht verdweenen.

Hebt ghy/Ge.

Dominice, Dominice, als woorden my  
 ghebreken/  
 Dw' wercken spreken.

't Verlaten van u goed:  
 't Blesch te verwinnen:  
 't Castijden tot den bloed:  
 't Wtgaen der sinnen:  
 't Versnaden vande eer:

't Straffen

't Straffen der leden teer :  
 't Dotmoedigh buyghen :  
 't Beschreyen van het quaedt :  
 En 't bidden vzoegh en laet/  
 Uw' deughden tughen.

't Dotmoedigh/ Et.

Dominice, Dominice, 't ghebedt in alle  
 saken

Doet u groot maken.

Oper/Water/Aerd' en Lucht/  
 Wind en tempeesten :

Turck/Ketter/helsch-gerucht/  
 En boose geesten :

't Is u al onderdaen

Dooz macht van Godt outsaen/

O man verheben !

Dooz 't spreken van uw' mondt

Die siecke zijn ghesond/

De doode leven.

O man/Et.

Dominice, Dominice, wie sal ick u dan  
 noemen ?

Wat van u roemen ?

Als Abzam dooz 't gheloof/

Als Jacob machtigh/

Als Samson dooz den roof/

In 't strijden krachtigh/

Als Moyses sacht-ghesind/

Als David 't lieffte kind/

Als Joseph repne/

Als Samuel bereedt/  
 Elias pber heet  
 Hebt ghy certepne.

Als Joseph/et.

Dominice, Dominice, u loben Hemel/  
 Aerde.

O groote waerde!  
 Godts ondersteunde Kerck/  
 Godts wzaeck verbeden/  
 Godts volck/ soo leech als klerck/  
 Ghebrocht tot zeden/  
 Godts Enghel die u groet/  
 Godts Moeder die ontmoet  
 Om u t'onthalen/  
 God selv' die u vereert/  
 Uw' naem/prijs/ lof vermeert  
 In 's Hemels salen.

Om u/et.

Dominice, Dominice, dooz kracht van  
 uw' ghebeden

Geeft ons toch vrede.  
 O Licht van Godes huys/  
 O waerhepdt's Wijser/  
 O Dragher van het Crups/  
 O repnhepdt's Pijser/  
 Des wijshepdt's water soet  
 Hebt ghy niet overbloedt  
 Om niet ghegheven,  
 O e'elsten Predicant/

Wenght

Brenght ons in 't Vader-landt  
Van 't eeuwigh leven.

Om niet/ &c.



### Eenen anderen.

*Op de wijze:*

Het was een rijcke koopmans soon.

**D**ominice,  
Godts trouwen knecht/  
Die tot de zee/  
Dooz d'enghe weght/  
Des Hemels zint ghekomen ;  
Riepcht ons de handt/  
En wilt ons niet  
Het onderstandt  
Van u ghebedt/  
Tot beter leven vromen.  
Ghy gaest toch oock  
Van d'eerste seughd  
Een balssem roock  
Van alle deughd/  
En loffelycke wercken/  
Daer 't gantsche Rontt  
Van Oost te West  
In Godts verboudt  
Te meer ghebest



Deur is de Christen Kercke.

Dit wierde meer

Als wel ghewaer/

Tot Godes eer/

De groote schaer

Van hondert-dupsendt zielen/

Die in 't gheloof/

Dooz u ghestut/

Haer upt den roof

Van d'helsche put

In Franckrijck wederhielen.

O groote gunst

Van Godts ghenaed/

O waerde kunst

Van uw' weldaed/

Dooz Spaengjaerts en Franchopsen/

Die ghy bewaerd/

Die ghy gheleert/

Die ghy ghespaerd/

Die ghy gheweerd

Hebt van de Albigopsen.

En snoode seckt

Van kettery/

Daer upt gheleckt

Noch is/ die wy

Och-armen nu ghedaoghen/

Tot dat den Heer

Onepndigh goed/

Verbeden we'er/

Ens open doet

De toeghesloten ooghen.

Wp bidden u/  
 Terwyl ghy 't ooz  
 Mooght hebben nu  
 Tot uw' ghehoor  
 Volboudigh des behoeders:  
 Stilt ons gheweent  
 Godtsaligh man /  
 Soo dooz ghebe'en/  
 Als preken van  
 Uw' naghelaten broeders.  
 Maer kryght vooz al  
 Ons upt de lucht/  
 Dat haer ghetal  
 In pver-sucht  
 Van zielen aen magh groepen/  
 End' al de rest  
 Van 't Chzistenryck/  
 Van eerst te lest  
 In deughd ghelijck  
 Als Rooselaeren bloeyen.

Van S. C L A R A.

den XII. Augusti.

*Op de wijze:*

Weest al verheught, &c.



Komt alle- gaer/ Met stem/ met



snaer/ Eendrachtelijken prijsen



De repne Claer/ Het exemplae



Der maeghden van Assisen.

**K**omt alle-gaer/  
 Met stem/ met snaer /  
 Eendrachtelijken prijsen  
 De repne Claer/  
 Het exemplae  
 Der Maeghden van Assisen.  
 Franciscus had  
 Het enghe padt  
 Noch nauwelijcks begonnen/  
 Of siet/ de dzift  
 Van sijn vooz-schzft  
 Heeft Claraes hert verwonnen.

Des wereltds sin  
Weeck booz de min  
Van I e s v s haer Behoeder/  
Die dooz sijn Crups  
Haer 't lieve hups  
Dee laten van haer moeder.  
De eele ziel  
Kooos 't rouwe Miel  
Booz 't ciersel der parupcken;  
Om dat Godts Soon  
Van haer een kroon  
Van dooznen wou ghebupcken.  
En hoe sou 'k my  
Met goud of sp'  
Sprack Clara/durben kleden;  
Terwijl mijn Heer  
Hem hier wel eer  
Met schaeys-grau heeft gheleden.  
Reen/ 't lichaem stugh  
Moet op den rugh  
Een kleed van haer snoer dzaghen.  
Wat hoeft een Maeghd  
Te zyn ghekraeght  
Die Christo wil behaghen.  
O Maghet Claer/  
Van gaven swaer/  
Dooz 't zaedt van dese tuchten  
Hebt ghy ghebaerd/  
Met Godt ghepaerd/  
Een menighte van bzuchten.

Maer onghebleescht/  
 En na den gheest/  
 Die sonder eynd' van tijden/  
 Met haer ghetal/  
 Bevyjdt van val/  
 D sullen doen verblijden.

Och of ick mee  
 In d'epghe stee  
 Dws blyschaps waer te samen/  
 En op de stof  
 Van 't Maeghden-lof  
 Van ver moght segghen: Amen.



**Van des H. Krups ver-**  
 heffinghe.

den X I V. September.

*Op de wyse:*

O Feest'lijk dagh, &c. 181.

**E**n kost'lyck pant  
 Hadden wy eens verloozen/  
 O'hepdens/ triumphant/  
 Hielden daer mee den spot:  
 Dien boom/playsant/  
 Daer wy dooz zyn herboozen/  
 Hadden sp/ valiant/  
 ghenomen booz haer lot.

Maer

Maer dit seyt begaen/  
 Haer seer duet heeft ghestaen:  
 Want desen roof haer selven lost/  
 De Heydens oock veel heeft ghekost.  
 Desen boom plapsant/  
 Is heden we'er gheplant.

Want desen/ &c.

Als d'Arcke Godts  
 Hier voormaels schein ghebanghen/  
 Met de straf des doodts  
 De Philistijnen sloegh/  
 Wt schijn des noodts/  
 En dangercus verlanghen/  
 Dooz mirakel groot  
 Haer selven soo ont sloegh:  
 Alsoo desen boom  
 Verstaet de Heydens vroom:  
 Heraclius wint/als een heldt/  
 En Cosroas verliest het veldt.  
 Desen boom plapsant/  
 Is heden we'er gheplant.

Heraclius, &c.

Vaeders ootmoet/  
 Dooz't Crups wilt u verneeren:  
 Reuerenti' doet  
 Den Heer/daer aen-ghehecht.  
 Want hy/seer soet/  
 Ons graci' sal vermeereren/  
 Na sijn Crupce vzoet  
 Als wy ons draghen recht:

Wy sal ons oock mee  
 We'rom verleenen vree/  
 Verdrukken ons vanden sel/  
 Die teghen 't Kruys op-staen rebel,  
 Desen boom plapsant  
 Is heden we'er gheplant.  
Verdrukken &c.



### Noch van 't H. Cruys.

*Op de wijze:*

Mer geestelijcke vreughd, &c. 176.

**O** Lustelijcken boom schoon en plapsant/  
 Jesus Cruys seer verheben/ seer verheben/  
 Ghy die ghedragen hebt dat edel pant:  
 Ons wel-baert en ons leven/ en ons leven.

Hoyt Liban sulcken Ceder en gas/  
 Hoyt Cades brocht ons sullicken staf/  
 Daer groepde oock nimmer Cypresse  
 Weerdigh desen stamme van Jesse/  
 Desen stamme van Jesse.

**O** saliglijcken Mey/ ghy schijnt verdoort  
 Voor aerdtich' en ydel menschen / ydel menschen.

Maer dooz het bloedt des Lams/ aen u  
ghestozt/

Krijghen wy wat wy wenschen / wat  
wy wenschen :

O liefde maecht ons zielen oock vroom/

En boed ons als een lebendigh boom :

Sy bluscht aller sonden wellusten/

Ons ziel in den Heere doet rusten / in  
den Heere doet rusten.

Wy gheben ons ten strydt kloeck in  
t ghemoet/

Al teghen 's dupbels lagen/ 's dupbels  
laghen :

De werelddt / en dat ons groot hinder  
doet/

Het bleesch / dat wy na-draghen / wy  
na-draghen/

Wy zijn oock vooz gheen stryden ver-  
baert/

Kondtz-om met Jesus krukce be-  
waert :

Maer vooz alle dupbelen swichten.

Want hier zijn te swack haere schich-  
ten/ zijn te swack/ &c.

Het krukcs dat is een boeck schoon  
al-ghemeyn/

Daer pder mensch kan leeren / mensch  
kan/ &c.

De waere wijshepdt noodigh groot en  
kleyn/



Om de ziel te bereeren/ te bereeren/  
 Met soberhepdt en verduldighepdt/  
 Armoede/liefde/ootmoedighepdt/  
 Met eyghen begeerten te derben/  
 En ons quade lusten te sterben/ quade  
 lusten/ Ec.

't Kruys is voor 't vleesch en hel een  
 grooten schrick/

Het maecht den Hemel blijde/ Hemel  
 blijde.

Dat menig wozt verlost upt 's vyants  
 strick/

Stomt hem van dese sijde/dese sijde.

Het maecht den armen haestelijck rijck/

En ons door 't lijden Jesum ghelijck.

Doet ooc die onbzuchtbaer eerst waren

Den oogst van de deughden vergaren/  
 bande/ Ec.

't Kruys Christi is 't outaer van 't  
 supber Lam

Dat daer op wilde branden/wilde/ Ec.

Waer door de oude wet haer eynde  
 nam/

Met al haer offerhanden/offerhanden.

Waer op zijn al ons sonden gheboet/

Het suer en 't bitter weder versoet:

Hier Jesus betaelde met lijden/

Dat w'ons moghen eeuwich verblij-  
 den/ moghen/ Ec.

O Kruys gebenedijt/ghy zijt wel eer

Tot een wijn-pers beschreven / pers  
beschreven/

Die persen soud' des Hemels drupf soo  
seer /

Dat sy ons wijn sou gheben / wijn sou  
gheben :

Dit is den wijn van 't nieuwe ver-  
bondt/

Die ons maect na der zielen ghesondt:

Sy doet gock/upt liefden/ons herten

Gherust ende bly zijn in smerten / ende  
bly zijn in smerten.

o salighlijcken pant ! o tijtel schoon !

o schat-kist vol van bloede ! vol van  
bloede !

o vucht des Cruys / uw' prijs steldt  
ons ten thoon/

Maect dat' ons zielen voede / zielen  
voede/

Doet ons klaerlijck haer weerde ver-  
staen/

Met haer den wegh der deughden in-  
gaen/

Dat wy na dit droebighe sterben/

o Heer/eens u rijck mogen erven/ eens  
u rijck moghen erven.



## Van S. EUPHEMIA.

Maghet ende Martelerſſe,  
den XVI. September.

*Op de wiſſe :*

O cieraelyck cieraet.



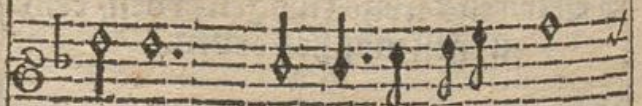
Euphemia Princes! Bemin-



ſter van Chriſtus ſalighmakend



les! Aenſiet de noodt van kleyn

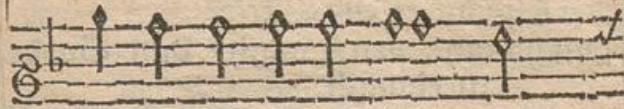


en groot / Verhon- gert naer

het



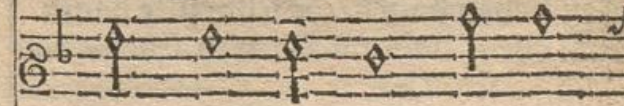
het Hemelsch bzoot. Verschoont=



se / en toontse Om hoogh aen



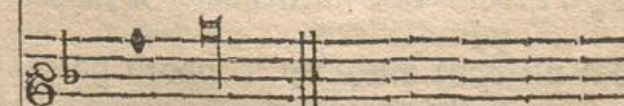
't oogh// van Godts medoogh.



Dw' deught vermagh// ons van



't beclagh/ Te helpen wel op de=



sen dagh.

**E** Uphemia Princes!  
 Beminster / van Christus zalighma-  
 kend les /

Mensiet de nood // van kleyn en groot /  
 Verhongerd naer het hemelsch broot.

Verchoontse // en toontse /

Om hoogh // aen 't oogh / van Godes  
 meedoogh.

W' deugh vermagh // ons van 't be-  
 klagh

Te helpen wel op desen dagh.

Verchoontse / &c.

Op desen dagh / wanneer

Ghy wijlen / verzoeght voor Godes  
 hoogste eer /

Ten lieben danck // de scharpste banck

Dan roe / van roock / van stock / van  
 stanck :

Dan swepen // van nepen /

Dan gloed // van bloed // van alle boet

Die opt geleen // van Machabeen,

Oferghens wierd van menschen le'en.

Dan swepen / &c.

Die dan met sulcken wee

Op d'aerde / den naem haers & Wynde-  
 goms & belee :

Zal nu voor ons // op 't woord haers  
 monds

In Godes Palles // wel krijgen peys /

Want seker // den beker

Is dier// die hier// dooz swaerd oft  
hyer/

Tot Godes lof// van 't aerdsche stof/  
Met mond en hert/ verswolgen werd.

Want seecker/ &c.

Hoe aengenaem en soet

Dooz Christo, was wel des Maghets  
sterck gemoed?

Wanneer sy bad// den Hemel/ dat  
Dan 't wild gedierd// toch niet gebpert  
Haer leven// en bleve/

Maer deur// 't verscheur// haer ziel te  
beur

Verballen sou// aen die haer trou/

In 't doopsel bad// ontfanghen had.

Haer leven/ &c.

't Gebed en was nau uyt

Ghesproken / of siet des Heeren repne  
Bryd

Kreegh van een Beer// noch min noch  
meer/

Als eene wond// des sy terstond

Haer wangen// liet hanghen/

En bood// de dood// haer open schoot/

Maer met gelock// de ziel vertrock/

Na 't rijckste pand// van 't hoogste land.

Haer wangen/ &c.

Euphemia! goe reys.

Den Hemel/ sal gravē doen uw' Maeg-  
de-bleys.

Te Calcedoon,, daer 't even schoon  
 Verwachten sal// het laetste Dal/  
 Bedrogen// belopen  
 Met blom// en gom// wilt dan weerom  
 Ons helpen met// u lief gebed/  
 Tot onderstand// van Godes hand,  
 Bedrogen/ &c.  
 Voor al/ dat hy de grond  
 Ons stercke/ van 't oude Katholijck ver-  
 bond.  
 't Welck nu ter tijd// met sware strijd  
 By ons wel herd// bevochten werd.  
 Maer stutse// beschutse/  
 En veld// 't gheweld// 't welck haer ont-  
 steld.  
 Gelijkmen weet// dat ghy wel deedt/  
 Het nieuwe les// van Eutyches.  
 Maer stutse/ &c.



Van S. T H E C L A,  
 Maghet ende Marteleresse.  
 den XXIII. Septemb.

Op de wijze:

Ick had voor desen. Ofte: D'Enghel-  
sche Klocke-dans.



'k Heb van den seggen Des  
Gheen last gekregen; Maer



maeghden standt van Christo  
rae nochtans het repne



mijnen Heer | Iae mensch//  
leben seer. |



Elck mensch/ In 't groenste van



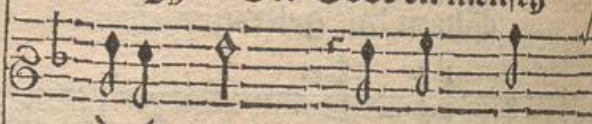
sijn seughd/ Te vatten de- se

deught/

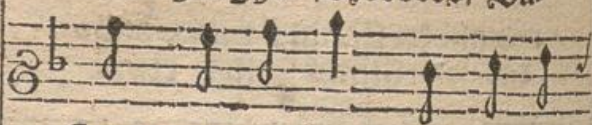




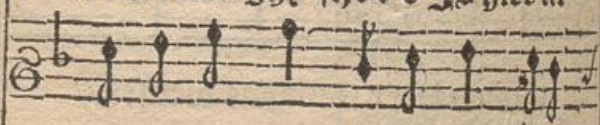
deught/ Die Godt en mensch



ver- heught. Broeders/ Su-



sters/ wie ghy sijt ! 't Is hier al



te korten tijdt; Zijdt los/ zoo



blijft bevrjyt.

**K** heb vanden segghen  
Des Maeghden stands/  
Van Christo mijnen Heer  
Geen last gekregghen:  
Maer rae nochtans

Het reyne leven seer.

Ja wensch//Eck mensch/  
In 't goenste van sijn jeughdt/  
Te vatten dese deughd/  
Die God en mensch verheughd/  
Broeders/zusters wie ghy zyt!  
't Is hier al te korten tyd;  
Zijdt los/zoo blijft bevrijdt.

Ja wensch/ &c.

Doch die gebonden  
Zich selven heeft  
Aen 't huwelijcksche juck/  
En dee geen sonden:  
Maer/ leyder! leeft  
Misdeelt van groot geluck.  
Doozwaer//Een swaer  
Verdziet van 't krancke vleys/  
Sal hem de soetste peys  
Der zielen/peys op peys/  
Doen beweghen: want de staet  
Van het Echt beladen gaet  
Met een ballast sonder maet.

Doozwaer/ &c.

Och! onse tijen  
Zijn min of meer  
Als beelden/diemen siet  
Dat ras verglijen.  
En komen weer  
Te geenen dagen niet.  
Bezoed// En doet

Dan

Van wijfelijck; op dat  
 Ghy 't oozbaerlijckste vat,  
 Want d'alderrijckste schat  
 Die Godt vooz de reynen spaerd/  
 Is wel dubbeld over waerd  
 Hier te blijven ongepaert.

Bezoet/et.

Ick sou u garen  
 Van harten heel/  
 En vyz van 's wereldds draf /  
 Vooz God bewaren :  
 Die sonder deel  
 O wel hem selven gaf.  
 Die troude//Die houd/  
 Vooz een verdeplde mit/  
 Verdeplt oock hart en sin/  
 Men hups/en aen gewin.  
 Maer een ongehoude Maeghd/  
 Onbekommert/niet en vzaeght  
 Van hoe datmen God behaeght.

Die troude/et.

Dit was de leeringh  
 Daer Paulus mee  
 C'Iconen Theclam wan,  
 Ja haer de neeringh.  
 Verlaten dee  
 Van wereld/en van man.  
 Noch Oper//Noch Stier/  
 Noch Leeu/noch Draeck/noch Slang/  
 Noch Rechter wreed en wraengh/

kon dwingen haer ver langh.  
 Maer bleef eben wel gemoed/  
 Om vooz 't aengepreechte goed  
 Wt te stozten 't eerste bloed. *Roef/Sc.*

Des sy gehouwen  
 Met groote reen/  
 Dooz d'eerste Martelers  
 Werd van de vrouwen.  
 En sulcks/ met een  
 Der Maeghden Patroners.  
 Verbid// Dan 't wit  
 Van d'ongeraeckte leen/  
 O Thecla! datse treen/  
 Op 't spooz van uw' gebeen/  
 Dooz des levens enghe vaen/  
 Da de roo gekrupste vaen:  
 Daer ons 't Lam is vooz gegaen.  
*Verbid/Sc.*



**Van S. MICHIEL**  
 ende alle heplighe Enghelen.  
 den XXIX. September.

*Op de wyse:*

O eeuwigh God Almachtigh, 4. O fter:  
 Mijne lippen opent Heere. 205.

**L** Het ons met herten loben  
 De Princen van Godts Rijk:

*Want*

Want sy met vzeucht hier boven  
 Godts throon sien al ghelijck :  
 Sy worden oock ghesonden/  
 Soo meenigh in 't ghetal/  
 Om ons hier te verkonden  
 Godts wil/in 't aerdt'sche dal.

Is 't niet van grooter weerden/  
 (Wijs is hy die 't bevroet)  
 Dat sijn en stof der eerden  
 Van Godt krijght 't eeuwighe goet ?  
 O saghen wy ons smerten/  
 Ons zielen angst en noodt/  
 Hoe souden wy beherten  
 De vlucht tot haren schoot.

Doen Satan was verheben  
 Schoon als den dagheraet/  
 Deed' hem sijn boosheyt sneben/  
 En kreegh tot ons een haet :  
 Waer door hy heel ontsteken/  
 T'en val quelt onse ziel :  
 Op dat ons sou ontbreken  
 Het rijck/daer hy upt viel.

Heer/wijst ons al te samen  
 Hoe boos hy is van daedt/  
 En maecht dat wy ons schamen  
 Te doen na sijnen raedt :  
 Doet ons oock veerdigh soecken  
 Des Hemels onderstandt/  
 Dat ons hier kan verkloecken/  
 En bie'n in noodt de handt.

Komt Michael met machte/  
 Vermaert en genereus/  
 Houdt met u heyl de wachte/  
 Maecht ons victoziens.  
 Ghy zijt van Christus Kercke  
 Den Veldt-heer wel bekendt/  
 Wilt met uw' gunst ons stercken/  
 In 't strijden tot den endt.

Op onse swaerighepden  
 Reemt acht/en komt te baet/  
 Met troost/die wy verheyden  
 Van u/ons toe-verlaet.

Doet onse ziel hier waken/  
 Met licht/en omghegozdt/  
 En na 't af-scheyden haken/  
 Want 't leven is hier kort.

O Gabziel van Gode  
 Die tot Mariam reyn/  
 Gheworden zijt den bode/  
 Al upt des Hemels pleyn/  
 Ghy quaemt ons heel verblijden  
 Met uwe boodtschap soet/  
 Die ons van alle zijden  
 Behulpelijck ontmoet.

Hoort/Raphel/van nature  
 Goetdadigh/ons ghebedt/  
 Coont over ons uw' kure/  
 En op ons siekten let:  
 Vereenicht onse zielen  
 Met Godt/en gantsch verjaeght

Die soecken te vernielen  
 In ons dat Godt behaecht.  
 O Engelen des Heeren/  
 Van namen onbekendt:  
 Wilt u oock t'onts-waert heeren/  
 En hoeden vooz 't Serpent/  
 Verlicht aen ziel en leden  
 Daer wy mee zijn bela'en/  
 Ons hert bewaert in vreden/  
 Op dat wy blijven staen.

Een Godt en drie ver soonen  
 Zy van ons prijs en eer/  
 Om danckbaerheyt te thoonen  
 Soo goedertieren Heer:  
 Die ons beschickt ter trouwen  
 Den Adel van sijn Hof/  
 Om ons te doen aenschouwen  
 Sijn macht niet vzeught en lof.



### Noch van de H. Enghelen.

Op de voor-gaende wijze:

O Hemelsche Ghesanten/  
 Beschermers van Godts eer  
 Ons vzydt van alle kanten/

Die swack zijn ende teer :  
Ghy zyt in 't Hemelrijcke  
Van Godt nu vast ghestelt/  
Laet ons doch niet beswijcken/  
Dooz al dat Hellsch ghewelt.

Hier zijn seer veel ellenden/  
En veel ghebrecks daer by :  
Dilt ons uw' wel-bekenden  
Daer van eens maken vry.  
Of moeten wy noch sweven/  
En staen in onsen strydt :  
Doet dat wy in ons leven  
Den vbandt zijn tot spyt.

Wy zijn seer los van sinnen/  
En soo berooft van raedt/  
Dat wy meest al beminnen  
Dat noodigh waer ghehaet :  
Dus vult al ons ghedachten  
Met Godt/sijn Ryck/en Hel :  
Op dat wy niet en achten  
Al 't tydelijck ghequel.

O Princen Hoogh-gheboozen/  
Van Godts woort in 't begin/  
Sijn dienst hebt ghy verkoozen/  
Sijn vzeught is u ghewin :  
Tot hem en tot ons naesten  
Met liefde ons vooziet :  
Ons by-staet totten laesten/  
Want wy zijn kranck als riet.



Ghy zijt subtyl van weesen/  
 In 't werrick snel als vper/  
 Van traegheyt wilt gheneesen  
 Ons hert/doo? u bestier.  
 Al wat wy doen in 't leven/  
 Werdt Godt van u vertoont/  
 En die de deughd aenkleben/  
 In 't oordeel ghy verschoont.

Verheught u Godts beminde/  
 O Geesten/in uw' roof  
 Ghy bleeft sijn hofs-ghesinde/  
 Als Lucifer verstoof.  
 Wilt ons by Godt verwerben  
 Veel graci' en sabeur/  
 En opent/als wy sterben  
 Van 't Paradys de deur.

Alwaer wy by van sonden/  
 Van doodt/en 't helsch ghedrygh/  
 Van 's wereltds lust ontbonden/  
 En 's vleeschs venijnigh sogh/  
 eens moghen triumpheeren  
 In glozi'/ met solijt/  
 En t'samen jubileeren  
 In Godt tot aller tijdt.

O Machtigh Godt / wiens wercken/  
 Goet en vol wonders zijn/  
 Wilt ons met gract' stercken/  
 Tot uw' lof maecht ons sijn/

Deert met dienst en sanghen  
Het hof vol Majestept/  
Doet ons daer na verlanghen  
In deughden wel berepdt.

Glozi' zp Godt den Vader/  
Die ons doozijnen Soon  
Verlost heeft allegader/  
Begaest met deughden schoon:  
Den goeden Geest van heyden  
Zp lof/die ons hier gheeft  
Sijn Eng'len/die ghelepden  
Eck mensch/ soo langh' hy leeft.



**Een Kerckelijcken Lof-sangh/**  
van den H. Enghel onsen  
bewaerder.

*Op de wijze:*

Och Iesus liefde was soo groot,  
pag. 159.

*Ofte:*

Verbum supernum prodiens, &c.  
pag. 244.

**D**es wereldts Schepper / Heere  
Godt/

Die alle dinghen/sonder spot/  
Gemaect hebt dooz uw' mogentheyt/  
Regeert oock met voozichtigheyt.

Wp vallen als misdadigh//neer/  
En bidden/weest ghenadigh//Heer:  
Den nacht het licht nu schepden doet/  
Geest een nieuw licht in ons ghemaet.

Laet ons uw' Enghelen bystaen/  
Die ghy uw' kinders hebt ghedaen :  
Dat sy ons van der sonden smet  
Beschutten en beschermen net.

't Serpent/ dat altydt om ons gaet/  
Laet sy af keeren metter daet :  
Op dat het niet sijn stricken snoedt/  
Ons zielen niet en bzengh ter doot.

De vrees' van ons vbanden mee/  
Verdzynen laets' upt deser stee/  
Den vrede laets' ons bzenghen//meer/  
De pest van ons verlenghen//veer.

Den Vader eer en glozi' zy/  
Die al die dooz den Soon zyn byp/  
Ghesalft oock dooz den Geeste soet/  
Dooz d' Engelen bewaer in 't goet,



**O**Rbis patrator optime,  
 Qui quicquid est, potentia  
 Magna creasti, nec regis  
 Minore providentia.

Adesto supplicantium  
 Tibi reorum cœtui,  
 Lucisq̄ue sub crepusculum  
 Lucem novam da mentibus.

Tuusq̄ue nobis Angelus  
 Signatus ad custodiam,  
 Hic adfit, à contagio  
 Qui criminum nos protegat.

Serpentis nobis æmuli  
 Calumnias exterminet,  
 Ne rete fraudulentie  
 Incauta ne&at pectora.

Metum propellat hostium  
 Nostros procul de finibus,  
 Pacem procuret civium,  
 Fugetq̄ue pestilentiam.

Deo Patri sit gloria,  
 Qui, quos redemit Filius,  
 Et Sanctus unxit Spiritus,  
 Per Angelos custodiat.



**Van S. FRANCISCVS,**  
 Fondateur van de Orden der Minne-  
 broeders.  
 den IV. October.

*Op de wijze:*

Mijn ziel wilt neerstigh aenmercken.  
 Ofte: Als 't hier op Noten staet.



Komt een vooz een/komt in 't ghe-  
 Ghy die ghehoorzaem' arm en



mepn/ Den Heer een nieuwen  
 repn/ Dit koste leben



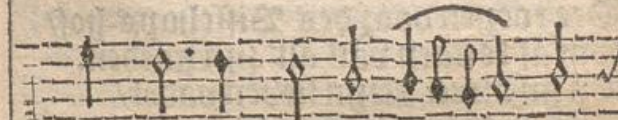
lof-sangh ghe- ven. | Terwijl  
 wilt bele- ven.



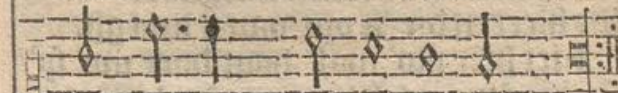
Franciscus van Assij- sen/ Dooz



dese deughden heden heeft Ontfan-



ghen d'alderhooghste prij- sen



Des Hemels/ daer hy eeuwigh leeft.

**K**omt een vooz een / komt in 't ghe-  
mepn

Den Heer een nieuwen lof-sang geben/

Ghy die gehoozsaem arm en repn/

Dit korte leven wilt beleben/

Terwijl Franciscus van Assijfen

Dooz dese deughden heden heeft

Ontfanghen d'alderhooghste prijfen

Des Hemels/ daer hy eeuwigh leeft.

Den Heplig was ee koopmans soon/

Maer sulck die met een soeten zeghen/  
 Doozkomen upt den hoogen thsoon/  
 Al wat hy had te winst ghekegghen/  
 Dooz 't bypckē van sijn veyle panden/  
 Soo nu/soo dan/ den gantschen dagh/  
 Men d'armen Godts met milde handen  
 Te stropen en te deplen plagh.

Des hem sijn vader al te grof/  
 Doozwaer dooz raedt van wyck' en  
 vzoeden/

Dee roepen vooz des Bisschops-hof/  
 Om af te staen van all' sijn goeden,  
 En hy alree: Mijn lieven vader/  
 En is u dit noch niet ghenoegh/  
 Soo neemt met eenen allegader  
 De kleeren die 'k opt van u dzoegh.

Siet hier uw' wol/ hout daer uw' sp'  
 En wes my noch van u te deel is.

Och hoe sal nu wel smaken my  
 Mijn Pater noster qu' es in coelis.

Soo soo Francisce, laet de menschen  
 Dyz vooz de liefde van uw' Godt ;

Gh'en kunt hier sulcken pant niet wen-  
 selen/

Als daer wel is het minste lot.

Mijn Godt mijn al, mijn Godt mijn al.

O kort ghebedt/ o rijke schatten ;

Uw' ziel en kon het groot ghetal

Der gaben Godts alleen niet vatten.

Des u een van de Seraphinnen/

Ghesonden upt des Heeren hups/  
 Oock in de le'en dooz volle minne.  
 Te draghen gaf u Meesters Crups.  
 Roemt u/en roept nu byp te recht  
 Al-om soo Rijck/ al-om soo goelijck/  
 Met Paulo Godts getrouwen knecht:  
 Doozt-aen en zp my niemant moelijck.  
 'k En kan ter werelt niet beminnen/  
 Heer I E S V S is mijn goedt alleen;  
 Ick draegh sijn liefde in mijn sinnen;  
 Ick voer sijn tepckens in mijn le'en.  
 Dus moght g'u roemen in den Heer  
 Terwyl g'hier leesde opter aerde;  
 Maer nu moght g'u wel roemen meer  
 In gaben byp van meerder waerde.  
 Hier waert ghy arm/ hier waert g'oot-  
 moedigh;  
 Maer dooz de baen van 't enge padt  
 Quaemt g'in den Hemel overbloedigh/  
 En hebt nu d'onghemeten schat.  
 Francisce/die den Lateraen  
 Hier hebt ghestuttet dooz uw' Gorde/  
 Wilt ons met u ghebedt bystaen/  
 En recht als met een minne-koorde  
 Ons van des wereldts liefde trecken  
 Tot Godt en tot het hooghste goedt/  
 Al soud' oock Babel ons begecken/  
 Die niet en soeckt dan vlesch en bloet.





## Op den Feest-dagh

van S. BRUNO.

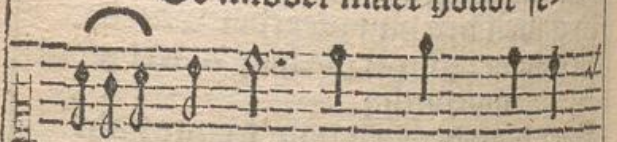
den VI. October.

*Op de wijze:*

Weest Nymph' gegroet, &amp;c.



Carthuyser Bruyn! waer toe  
De middel maet houdt se-



in een tuyn Be- sta- ten u/  
ke- re staet. Een mensch is toch



van soo hooghen geberght: Dit's  
een ge- selschap- pigh dier. Dus



uw' na- tuer al te seer ghe-  
laet uw' Clups/en komt wed'rom

terght.



terght. Deen Joncker uw' pza-  
hier. Ick loop upt de men-



ten/Al luyd het vyz soet/En doet  
schen vol ar-re-ge-list/En leef



my niet laten mijn schul-  
in de bosschen met l'an-



dighe boet.  
nes Baptist.

**C** Arthuyser Bruyn ! waer toe in een  
tupn  
Besloten u/van soo hoogen gebergt ?  
Dit's uw' natuer al te seer geterght.  
De middel-maet hout sekere staet.  
Een mensch is toch een gheselschapigh  
dier. (hier.  
Dus laet uw' klups / en komt wed'rom

Een joncker/uw' praten/  
 Al lyd het vyz soet/  
 En doet my niet laten  
 Mijn schuldighe boet.  
 Ich loop upt de menschen/vol arre-  
 gelist/  
 En leef inde Bosschen met Pannes  
 Baptik.  
 Een vzeemde saeck! dat ghy van de  
 spraeck/  
 Die u dooz de scheppingh Gods is ver-  
 leent;  
 Uw' tongh onthoud / end' uw' lippen  
 speent;  
 Hier in toch leydt// het recht onder-  
 schepdt/  
 Dooz wellick dat schier den reed'lijcken  
 aerd/  
 Werd van het spraeck'loose dier ghe-  
 schaert.  
 De tongh (dit's de reden)  
 Dooz al te veel praeck/  
 Kan d'oozsaken smeden  
 Van al te veel quaeds.  
 End' ick die hier over soo menigh-  
 mael viel:  
 Bewaer ick mijn mond/ zoo bewaer  
 ick mijn ziel.  
 Maer 't valt te swaer// den rugge  
 met haer

Te kleden/daer ons den Heer soo beleeft  
Sijn wol en webbe gegeven heeft.

Waer toe uo' le'en dan soo schary dooz-  
sneen?

End' hoe sal een die sich sellifs misdoed/  
Een ander opt kunnen wesen goed?

Ick straffe mijn leden /

En maeckse te slaef;

Op dat ick de reden

Behouden sou gaef.

Het vorder bevrachghen / te Ninive  
gaet:

Wat dat hen de hayze kle'en hebben  
gebaet?

Waer toe den visch/ seght noch eens/  
met visch

Zoo magher bereydt en waer u niet bet/  
Sontijds wat vleesch / na ghemeene  
wet?

Het visschen staegh // versijmt u de  
maegh.

Waerom dan het levē soo geabontuert?  
Dat altyd loopt / niets te langh en  
duert.

De Casel Baprista,

Zoo groot by den Heer/

Die noyt noch en vischte/

Beschaemt my te seer.

En beter sey Paula: de maegh wat  
geleen/

Dan of ons de gaesheyd der zielen  
verdween.

Is 't dan van noo// zoo scherp en zoo  
snoo

Te leven als ghy/ vooz yegelijck een/

Om inden Hemel te moghen treen?

Dit waer te streng// dit pad waer te  
engh.

End' als men all' in een Klooster wou  
gaen/

Hoe zou de wereld dan blijven staen?

Daer vooz is gebeden,

Het water dat valt

Te seer na beneden/

Hoe dat men 't bewalt.

Het geestelijck leven word niet dan  
gera'en ;

Maer ick koos het sekerste vooz een  
waen.

End' op dat ghy mooght weten wat  
my

Beweeghde/ om dooz de pijnlijcke baen

Van mijn Cathuyssersche Cel te gaen?

Het was 't gebaer/ 't welck my van een  
baer

Eens grooten Doctooz/ met schrick'  
lijcke smart

Geboesemt was in 't benaude hart.

Eens Doctooz/ de welke

Dat binnen Parijs,

Van pder/van elcke/  
Geboerd had de prijs  
Van wijshepd/ van deughden/ van  
alle de rest ;

Tot datmen hem soude begraven  
vooz 't lest.

Een droevigh end/ ick wasser present  
Terwijl datmen de Vigilien songh/  
En 't lichaem als upt een slaep ont-  
sprongh.

En met een groot// gewoel vā de nood/  
Het hoofd wepnigh op gebeurdt upt de  
haer/

Kiep aen 't Gemeente / 't welck daer te  
gaer

Stond vermenighvuldicht/  
Van meester te knecht ;

Och ! ick ben beschuidicht

Vooz Godes gerecht.

En dat tot drie keeren / tot Godt  
hem gebood/

Het vonnis te melden van d'euwi-  
ghe dood.

Hier mee terstond/ 't onsalighe pond  
Begraven helaes! in 't Ecele graf/  
Op wel met redenen oorzaeck gaf  
Te nemen merck/ op alle mijn werck ;  
Om dooz een volmaecter leven te gaen/  
Als ick tot dier tijd toe had gedaen.

Hier over zoo vluchte

Ick na de Woestijn/  
 Om daer te versuchten  
 De boosheyden mijn.  
 En met dit beschepd / soo voleynd  
 ick mijn lied.  
 En wildy 't niet volghen/ besmaelt  
 het dan niet.



**Tot Godt Almachtigh/ ende**  
 alle Heplighen.

Den I. November.

*Op de wijze:*

De fiere nachregale.

**R**ick Vader Godt almachtigh/  
 I E S V Godts Soon waerachtigh/  
 O hepligh' Gheest seer krachtigh/  
 O hooghste dyp Persoonen!  
 Oypvoudigh/ end' eenachtigh/  
 Weest onser/ Godt/ghedachtigh/  
 Die tot u roepen klaghtigh;  
 Wilt uw' ghenade thoonen:  
 Uw' handt heeft ons ghevocht/  
 Uw' liefd' heeft ons ghesocht/  
 Uw' bloedt heeft ons ghekocht/  
 Uw' doodt ons 't leven bzocht:  
 Wilt ons dan niet versnaden/

Al komen wy beladen/  
 Vergheeft/Heer'/ons' misdaden;  
 Dooz uw' barmhertighepd  
 Bzenght ons ter salighepd.  
 Uw' handt/ &c.

MARIA Moeder schoone/  
 O Maeght der Maeghden kroone/  
 Poorte van 's Hemels thzoone/  
 Daest Godt al ons betrouwen;  
 Bidt vooz ons uwen Soone/  
 (Ghelijck ghy zijt ghewoone)  
 Dat hy tot onsen loone  
 Sijn aenschijn laet' aenschouwen:  
 O Vrouw' vol alder deughd!  
 O Maeght des Hemels vzeughd!  
 Moeder/ die d'aerd' verheught/  
 Troost ons; want ghy vermeught  
 Ons' traenen af te drooghen.  
 Wy bidden oock ghebooghen/  
 Uw' minnelijcke ooghen/  
 Godts Moeder hoogh-ghe-eerd'/  
 Van ons toch niet en keert.  
 O Vrouw' / &c.

Bierichste Seraphinnen,  
 Die met den brandt der minnen  
 Ontsteken zijt van binnen/  
 Godts liefde wilt ontsteken:  
 O wijste Cherubinnen,  
 O Throonen kloeck' van sinnen/  
 Leert ons den Heer' oock kinnen/

Bidt



Bidt Godt vooz ons' ghebreken.

O neghen Chooren claer' /

O Engh'len groote schaer' /

Neemt ons in u bewaer ;

Bidt vooz ons al te gaer :

O Enghel ons bewaerder,

Als den strijdt valt wat swaerder /

Wilt ons dan komen naerder /

En rasch dooz uwe kracht /

Verdrijven 's vbandts macht.

O neghen / &c.

O heylighe Propheten,

Wien Godt heeft sijn' secreten

Seer dickwils laeten weten ;

Helyt ons eer dat wy steruen.

Apostelen gheheeten /

's Wereldts Rechter's gheseten ;

Gods goedhepd onghemeten

Wilt vooz ons al veruerben.

Princen hoogh van verstandt /

Die eerst in alle landt

't Gheloobe hebt gheplant /

En nae-liet tot een pandt /

Wilt ons gheloof vermeerden /

Bidt dat hen noch bekeeren

Ketters' die anders leeren

Dan Chzisti Kercke houdt /

Op Petro vast gheboudt.

Princen / &c.

O Martelaren chooren /

Bischoop-

Bischoppen, en Doctoren,  
 O vrome Confessoren,  
 Priesters, en Heremijten,  
 Ohy Maeghden nptverkoozen;  
 Wilt ons' ghebeden hoozen/  
 Bidt dat niet gaen verloozen  
 Die hier suchten en krijten:  
 O Maeghden eel' van scam/  
 Die altydt volght het Lam/  
 Dat 's wereldts sond' af nam;  
 Blust ons Godts toozne gram'.

O Santen, en Santinnen,  
 Godts vrienden/ en vriendinnen/  
 Help ons den Hemel winnen.

Bidt vooz ons al' ghelijck  
 Die zyt in 't Hemelrijck.

O Maeghden/ &c.



### Eenen anderen.

*Op de wyse:*

Verblijdt u, o Menschen, op Paef-  
 schens feest, &c. 185.

**M**ijn ziele wilt heden toch eens ont-  
 waken/  
 Den Hemel aenschouwt:  
 Wilt u nu tot vzeughde toch wacker  
 maken/

Dan

Van slapen onthoudt :  
 Mensiet de kroon / die Godts vrienden  
 ghelijck/  
 Voor arbepts-loon/  
 Ontsaen in 't Hemelrijk.

Mensiet/ &c.  
 O soete gheselschap der Engh'len  
 Choozen/

In 't Hemelsche pleyn/  
 Apostelen/ Martelaers/ Confessooren/  
 En Maeghdekens repn:  
 Bidt dat wy sien 't ober-groote solijt/  
 Daer ghy van Godt met overgooten  
 zyt.

Bidt/ &c.  
 Ghy hebt volherdigh hier opter  
 eerden

Ghestreden u strijdt/  
 Vol-eyndicht uw' loop / u gheloof in  
 werden

Gehouden met vlijt.  
 Du is uw' kroon glozi' met vrolijck-  
 hepdt  
 In Godes thoon tot in der eeuwig-  
 hepdt.

Du is/ &c.  
 De eere des werelts / des vleeschs  
 wellusten

Die hebt ghy veracht/  
 Den Heere bemint/om in hem te rusten/

Wt gantsch uwer kracht.  
 Hier vooz uw' loon heeft geen ooze ghe-  
 hoorde/  
 Noch oogh ghesien / noch 's menschen-  
 hert bespoort.

Hier vooz/ Ec.

Princede/ Godts moeder/ seer hoogh  
 gheprezen/

Ghy spant daer de kroon/

Wilt toch ooc ons Advocaterse wesen/

By Jesum uw' Soon:

Op dat wy eens mogen komē daer by/

En sonder eyndt te samen wesen blp/

Op dat/ Ec.



### Noch van Alder-heylighen.

*Op de wyse:*

O saligh, heylich Bethlehem. 29.

H Eft op o werelt uwen thoon/

H Eert Godt met hondert-duyfendt  
 loben/

Dient hem met vzeughdt / aensiet de  
 kroon

Die hy tot loon bewaert hier boven.

O Jesu/ alder menschen troost/

Fonteyn en bloedt des Hemels vzeugh-  
 den/

Uw' dienaers ghy met hulp verpooft/  
 Ghy zyt den oorspronck aller deugden.  
 Dooz u regneert Maria soet/  
 En die met haer u rijck be-erven.  
 Neemt toch van ons wat hinder doet/  
 Om wel te leven en te sterben.  
 O Jesu/ 's werelts saligheydt/  
 En der Propheten onderrechter/  
 Dooz u is Abzams saet verhezpdt/  
 En 's Hemels wegh gewordē slechter.  
 Dooz u bloedt van der sonden stanch  
 Verlost zyn wy oock al te samen:  
 Stelt ons toch namaels aen den ranck  
 Des vzeughts/ ter eer van uwē name.  
 O Moeder Godts/ o schoone stadt!  
 O Morgen-sterre/ Hof ghesloten/  
 O Sions bergh/ des Heeren schat/  
 Met vzeughd' der liefden overgoten.  
 O Hardus/ Leli/ Eglentier/  
 Vol milthept/ supberhept/ ghenaden/  
 Wilt met Godts vzienden komen hier/  
 En sien hoe dat wy zyn beladen.  
 O Eng'len Gods/ gestelt seer schoon  
 Dooz hem tot dienst/ als Hofs-gesindē:  
 Aensiet ons elck van uwē thoon/  
 Doet ons met deught den Hemel vin-  
 den.  
 Stiert onse sinnen en ghemoet/  
 En draegt voor God ons doē en laten/  
 Verbetert alle teghenspoet/

Bewaert ons voor al die ons haten.

O Daders van de oude wet/  
Leviten/Rechters en Propheten/  
Des Heeren Priesters onbesmet/  
Messias komst die hebt gheweten.

Maeckt toch soo veel met u credijt/  
Dat Godt ons sterckhepdt doe ten  
stryde/

En na dees tijdt/tot 's bypandts spijt/  
Ons al in sijn rijck make blijde.

Helyt ons Apostels Magistraet/  
En ghy Discipelen des Heeren/  
Evangelisten/laet u saedt

In ons hert wassen en vermeerren.

Ghy eerste vrucht van Christus  
Bloedt/

Bethlemsche jeugt/met Sinte Steven/  
In uwe glozi' weest ghegroet/  
Verkrijgt ons een vreedsamigh leven.

Gods Martelaren groot van macht/  
En ghy ghetrouwe Confessozen/  
Ghy Maegden reyn/soo hoogh geacht/  
Laet 't vleesch de rust ons gheests niet  
stoozen.

Voor al Patroonen van ons landt/  
Wilt van den Heer voor ons verwer-  
ven/

Dat wy voort-aen handt ober-handt  
Meer deughd en graci' moghen erben.

O Jesu Prins/o Moeder groot/

Princesse van de neghen Choozen/  
 Bezijdt ons van der zielen doodt/  
 Op dat wy niet en gaen verloozen.

Doet ons ghelep na 't Hemels-hof/  
 Ghelijck wy dat op u betrouwen:  
 Alwaer ons ooghen/byp van stof/  
 Godt mogen eeuwelijck aenschouwen.



Van S. WILLIBRORDVS.

den VII. Novemb.

*Op de wijse:*

Een eenigh een heb ick verkooren, &c.



Mijn ziel/ wilt lof singhen  
 Want hy ons heeft gestuert



den Hee- re/Door zijn weldaden  
 zijn lee- re/Om te ontgaen der

ober-



ober-groot: | Sint Willebꝛoꝝd/  
sonden-doodt.



Hy ons aen boꝝd Ghesonden heeft



alhier upt Engelandt/ Om ons te



schencken sijnder liefde pandt.

**M**ijn ziel/wilt lof singen den Heere/  
Dooꝝ sijn weldaden ober-groot:  
Want hy ons heeft ghestuert sijn leere  
Om te ontgaen der zielen doodt:  
Sint Willebꝛoꝝd/ Hy ons aen boꝝd  
Gesonden heeft alhier upt Engelandt/  
Om ons te schencken sijnder liefden  
pandt.

Sint/Sc.  
Dooꝝ dupsterheyt van alle sonden/



En Heydens ongheloovighejdt/  
 Ons Vader-landt was tot den gronde  
 Een nest des dupvels wel-bereydt:  
 Men wist hier niet// Wat Godt bediedt/  
 Van IESVS Christus, en van Godes  
 woordt/  
 Van Sacramenten had men noyt ghe-  
 hoorde.

Men wist/ Ec.

Om dese nacht van hier te drijven/  
 Heeft Godt een klare Son ghemaect:  
 Op dat het licht by hem sou blijven/  
 Van jonghs hem in sijn hert geraecht.  
 By e'el van bloedt// En rijck van goed/  
 En jongh van jaeren/ heeft na Jesus  
 raedt/  
 Des wereltds lusten/ eer en goet ver-  
 smaedt.

By/ Ec.

Heel van de wereltd af-gheschepden/  
 Al in een Clooster heplighlijck/  
 Sijn jonge jeught gingh by bereyden  
 Tot aller deughd om 't Hemelrijck/  
 In supberheyt/ ootmoedigheyt/  
 Met vasten/bidden/ heeft by Godt ghe-  
 eert/

De ware wijsheyt upt sijn wet geleert.

In supberheyt/ Ec.

Aldus bequaem heeft hem den Heere  
 Ghestelt op eenen handelaer:

De Heydenen Gods woordt te leeren/  
 Sijn pber wierdt daer openbaer :  
 Twalif ghetelt // zijn sy ghestelt/  
 Als nieuw Apostelen zyn sy gegaen/  
 Seer ras tot Utrecht ghekomen aen.

Twalif/Sc.

Hier hebben sy Godts woordt gaen  
 leeren/

Ghelijck sy 't hadden eerst ghehoordt/  
 Het landt rondts-om/ hreed ende veere/  
 Dooz-wandeld/met seer goet accoozt/  
 Met tepkenen// miraculen/  
 Het volck met dupsenden tot Godt be-  
 keert/

En haer Af-goden t'eenemael onteert.

Met/Sc.

Maer om het fundament te eeren/  
 Dat Jesus met sijn eyghen handt  
 Van sijne Kerrick en sijn leere  
 Op dese wereldt heeft gheplant/  
 Op dat sy niet// met groot verdriet  
 Vergeefs en souden loopen in de haen/  
 Na Roomen Willibrordus is ghegaen.

Op dat/Sc.

Aldaer heeft hem den Paus eerweerdigh/

Die Sergius gheheeten was/  
 Herdts-Bisschop van de Briesen beer-  
 digh

Gheordineert/al op dat pas/

En heeft hem we'er//met grooter eer  
En macht ghesonden na 't begonnen  
werck/

Om hier te timmeren so menigh kerck.  
En heeft/ &c.

Dus heeft de Son met macht gesche-  
nen/

Verdreeven alle dupsterheyt/

Het Heydendom is gants verdweenen/

Daer vooz gheplant de Chyristenheyt :

Tot Godes lof/een schoonen hof

Dol roosen/lelien/blommen plapsant/

Is ras geworden heel ons Nederlant.

Tot/ &c.

Dus Batabier wilt hier op mercken/

En looft den Heer met danckbaerheyt/

Blijft in 't Geloofen in de Kercke/

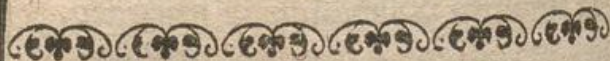
Dooz u van Godt aldus berepdt :

Ghelooft dit my// 't staet u niet vry/

Het oud Gheloof te setten aen een sp/

Daer vooz te kieser een nieu ketterp.

Ghelooft/ &c.



**Van S. ELISABETH.**

den XIX. Novemb.

Op de wijze :

Met gantscher bedruckter herten.

Men



Menschen al te saem in uw' ghe-  
Sint' Elizabeth een e'el ghe-



mente/ Singht der Vrouwen lof  
steente/ Men een Koninghlyc-



pdoon/ | Haer kroon van gou-  
ke kroon/



we/ Dooz' s Hemels douwe/



Twee kroonen noch ontfingh:



Da d'Echt vol trouwen / Een



wee'uw vol rouwen / Godt sp



alleen aenhingh. Haer kroon / &c.

**M**Enschen al te saem in u gemente /  
 Singt der Vrouwen lof ydoon :  
 Sint' Elizabeth / een e'el ghesteente  
 Men een Koninghlycke kroon.  
 Haer kroon van gouwe /  
 Dooz' s Hemels douwe /  
 Twee kroonen noch ontfingh :  
 Da d'Echt vol trouwen /  
 Een wee'uw vol rouwen /  
 Godt sp alleen aenhingh.

Haer kroon / &c.  
 's Koninghs dochter was s' in Dn-  
 garjen /  
 Met den Land-graef in den Echte

In de

Inden Heer alleen was haer verblijen :  
 't Herte was aen hem ghehecht :

Haer ziel/haer sinnen  
 In Jesus minnen  
 Verheughden dagh en nacht :  
 Altijdt beginnen  
 De deughd van binnen  
 Te planten/nam sy acht.

Haer ziel/Sc.

's Werelds rijckdom gingh sy heel  
 besteden

Aen de armen naecht en bloot :  
 Veel Gast-huyzen sy vooz Christi leden  
 Op-gerecht heeft/ klepa en groot.

Haer pracht/haer eere/  
 Haer gouwe kleeren  
 Veel heeft sy af-ghelepd/  
 Gingh haer verneeren/  
 Tot dienst des Heeren/  
 Onder ghehoorzaemheydt.

Haer pracht/Sc.

Aen haer tafel gingh sy dagh'lycks  
 stellen

Noch veel arme krancken mee :  
 Als des Heeren vrienden en ghesellen/  
 Sy die diende selfs gheree :

Haer handen teere/  
 Met groot begeere/  
 Stack sy vymoedigh upt  
 Aen swel/aen sweeren/

Nen vuple seeren/  
Dooz liefde vol virtuyt.

Haer handen/ &c.

Wt haer Rijck wiert zy gheheel ver-  
stooten/

Als geacht vooz mal en sot:  
Heeft het oock verlaten onverdooten/  
Godt ghehouden vooz haer lot.

O Heer der Heeren/  
Wilt soo vermeerren  
In ons uw' liefde groot:  
Dat w' ons verneeren/  
En t' uwer eeren  
Haten de werelddt snoodt.



Van S. C E C I L I A.

den X X I I. Novemb.

Op de wijze:

Ick ben verblijdt soo seer, &c.



Ceci- li- a/ reyn Maeght/  
Waer mee ghy hebt behaeght

Ick



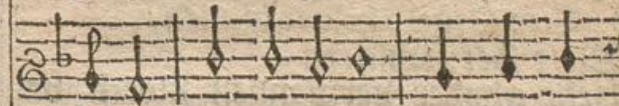
Ick moet u loven/ Ghy waerter  
Den Heer hier boden: Ghy hebt ver-



seer vol van deughden sijn/  
acht 's we- relts valschen schijn/



Gedroncken tegen 't vleeschis



senijn Een mederijn/ Van een lief-

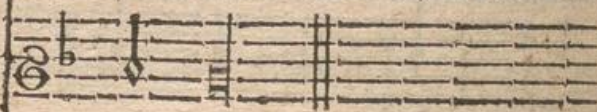


de puer/ Al in een vast gheloobe



Die tot den Heer bran- de als





een vuer.

**C**ecilia/reyn Maeght/  
 Ick moet u loben :  
 Ghy waerter seer vol van deugden sijn/  
 Waer mee ghy hebt behaeght  
 Den Heer hier boven :  
 Ghy hebt veracht 's werelts valschen  
 schijn/  
 Ghedroncken teghen 't vleschs fenijn/  
 Een medecijn/  
 Van een liefde puer/  
 Al in een vast gheloove/  
 Die tot den Heer brande als een vuer.  
 Der Orgels helder klanck/  
 En 't soet Musijcke  
 Hebt ghyder verwonnen kloeck van  
 moet /  
 Met een veel soeter sangh/  
 Seer supberlijcke :  
 Dw' Buzgom Valerianus broed/  
 Een machtig Prins/ seer e'el van bloed  
 Haest'lyck ghy doet  
 Godts woort nemen aen/  
 Daer toe ootmoedelijcke  
 Dienem hem in supberhepdt boort-aen.  
 Oupt-verkoozen grepn/

Princes

Princes verheben :  
 Een Enghel u lichaem heeft bewaert/  
 In supberhept seer repn/  
 Heel sonder sneben :  
 Uw' vroomhepdt is ober-al vermaert/  
 Dewyl ghy voor Godt onbervaert  
 Met goeder aerdt/  
 U lichaem ter doot  
 Goetwilligh hebt ghegheben.  
 Laet ons rusten/ Maget/in uw' schoot.



## Noch een Lof-sangh van

S. CECILIA.

Op de wijze : Als 't begint.



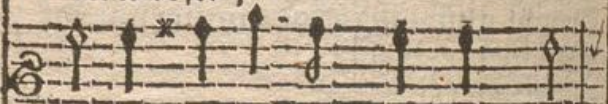
't Jaer brenghet ons we'er// Den  
 Singht hoogh en ne'er// Mans/



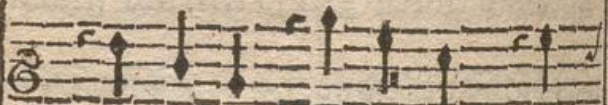
Heere ter eer / Ce cil's  
 Maeghdekens teer. Dyp minst



jas feest: | Singhet haer witte  
en meest: |



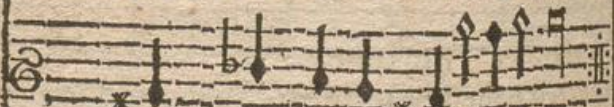
kleeren ghepurpert met haer bloedt:



Daer lauren/haer palmen/ haer



kroonen/ Daer mee den Heer sijn



Bypdt heeft willen loo<sup>s</sup> nen.

**T**'Jaer bzinght ons we'er/  
Den Heere ter eer /  
Cecil-jas feest:  
Singht hoogh en neer/

Dans/ Maeghdekens teer/  
 Dyp minst en meest :  
 Singhet haer witte kleeren/  
 Shepurpert met haer bloedt/  
 Haer lauren/ haer Palmen / haer kroo-  
 nen :  
 Daer mee den Heer sijn Bypdt heeft  
 willen loonen.

Maer/ &c.

Des Heeren Maeght/  
 Noch jonghe bedaeght/  
 Dooz vooghden dwanck  
 Was nu besteedt/  
 't Was haer lief of leet/  
 Teghens haer danck.  
 Men hiel de Byplofts-seeste.  
 De Maeght dzoef totter doodt/  
 Met suchten/ met tranen betooghen/  
 klaegghden haer noodt Godt en haer  
 supber ooghen.

Met suchten/ &c.

Onder 't ghelupt  
 Van ozghel/ van slupt/  
 Van stem/ van snaer/  
 Songh Chzisti Bypdt  
 Stil/ sonder ghelupt  
 Van bupfen/ maer  
 Van binnen riep sy lupde  
 Al tot den Hemel toe :  
 O Heere/ wilt keeren mijn vpanden/

Die ziel tot val / en lijf soecken tot  
schande.

Ⓞ Heere/ &c.

't Ghebedt was kozt/  
Maer vperigh ghestoxt/  
Wt liefde groot: Des Godt te handt  
Sondt 's Hemels Ghesant  
Tot haren noodt:  
Daeldt neder/ gaet verkloecken  
Ceciliam mijn Bzupdt/  
Haer herte/ haer ooghen/ haer monde/  
Met moed/ ghesagh/ kracht teghen hel  
en sonde.

Haer herte/ &c.

Hier mee ghelijck  
Doozts 't mael en musijck  
De nacht belet:  
't Gheselschay scheidt/  
De Maeght wordt gheleydt  
Haer 't Bzuplofs-bed/  
Dooz twintigh Kamenieren/  
Haer epsch van haer gheslacht:  
Haer purper/ van peerlen/ gout sware/  
Leydt' af/ en blijft gekleet met sack en  
haere.

Haer purper/ &c.

De Maeghden haest/  
Van wonder verbaest/  
Te roeyen staen.  
De maer' terstondt

Werdt

Werdtklare verkondt/  
 Valeriaen  
 Komt binnen/ bindt de Maaget ter aer-  
 den in 't ghebedt.  
 Op vreesde/hp smeecte/hp brande/  
 Onroerigh doch / recht als gheknocht  
 met handen.

Op vreesde/ &c.

De Maeght met moet  
 Den Edel-man groet/  
 Spreekt mondigh upt:  
 Siet wat ghy doet/  
 Hoert handen noch voet/  
 Aen Christus Bypdt:  
 't Is seven jaer gheleden dat ick hem  
 gaf mijn trouw.  
 Des sondt// hp / terstondt // mp / tot  
 weere  
 Een Enghel/ die bewaerdet ziel/ lijf/ en  
 eere.

Des/ &c.

Lupstert niet meer.  
 De Maeght houdt haer eer/  
 Wt 's vbandts roof.  
 Den Ridder mee  
 Krijght palm/krans en vree/  
 Dooz 't waer gheloof:  
 Dat sy na luttel daghen  
 Beseg'len met haer bloedt.

Dus

Dus singht// nu/ speeld/ springht// nu/  
elcks meere/

Tot glozi' Godts/ Cecilia ter eere.

Dus/ &c.



**VAN S. CATHARINA.**

den XXV. November.

*Op de wijze :*

O Schepper fier, &c.

**M**Enschen vzeughd haert/  
**M**En wilt upt slaep op-rjfen/  
Catharina pzijsen/  
De edel Maghet schoon :  
Sy/ jongh ghejaert/  
Verwon die oude grjfen :  
Onder alle Wijfen  
Sy spande heer de kroon.  
Sy gingh den Keyser stont verkonden  
Van Jesus wet/ met woorden ronde.  
Maghet Catharijn / lof moet u altoos  
zijn.

Sy gingh/ &c.

**O** Maecht eerbaer/  
Keyn/ supber/ upt-ghelesen/  
Ghy moet zjn ghepzesen  
Van alle menschen seer/  
Ghy hebt voozwaer

De werelbt u doen vzesen/  
 Om die te ghenesen/  
 Ghestreden vooz Godts leer/  
 D' schoonheyt en Koninghs gheslachte  
 Gingt ghy vooz Godes eer verachten.  
 Maghet Catharijn/lof moet/ &c.  
 D' schoonhepdt/ &c.

Een strijdt hebt ghy  
 Vooz Godt seer vroom ghestreden/  
 En vooz hem gheleden  
 Den doot met vzoelijckhepdt :  
 D' Engelen bly/  
 Verwondert oock met reden/  
 Zyn daer toe ghetreden  
 Met groot' eerbiedighepdt :  
 D' supber lichaem met eerwaerden  
 Hebben ghebzacht selver ter aerden.  
 Maget Catharijn/lof moet u altijt zyn.  
 D' supber/ &c.

NOCH VAN S. CATHARINA

*Op de wyse :*

*Pour un plaisir, &c.*



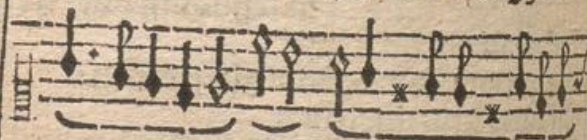
Sint' Cathari- na e'el  
 Gheest ons te saem een schoo-

Prin-

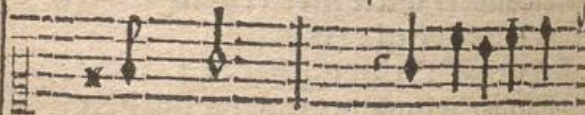




Princesse/ Van Godt be-  
ne lesse/ Om met ghe-



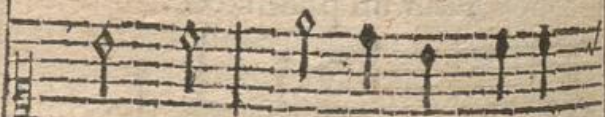
gaefdt met wijs-  
loof en lief-



hepdt groot/ Door Godt te  
de bloot/



Arjden tot



ter doot. Teghen den Keyser

gingh

gingh sy strijden/ Dypmoedigh  
 haer gheloof belijden/ Den strijdt  
 sy selver hem aenboodt.

Sint' Catharina/ een Princesse/  
 Van Godt begaest met wysheyt  
 groot/

Geeft ons te saem een schoone lesse/  
 Om/ met gheloof en liefde bloot/  
 Dooz Godt te strijden totter doodt.  
 Teghen den Keeser gingh sy strijden/  
 Dypmoedigh haer gheloof belijden/  
 Den strijdt sy selver hem aenboodt.

Teghen/ &c.

Sy sprack met groot betrouwen  
 moedigh:  
 Keeser/ hoe zyt ghy dus onvroedt?  
 Dat ghy verstoort dus overbloedigh/  
 Dooz u Af-goden/ 't Christen bloedt.

Die

Die Christum haer Verlosser goet/  
 Alsoo 't betamelijck is/eeren:  
 Die haer vanden sal verneeren/  
 En werpen diep in 's hellen gloet.

Alsoo/ &c.

't Is wonder dat ghy/hoogh-gebooren/  
 ren/

My spreekt vooz een soo snooden seet/  
 Sprack daer den Kepsen/ vol van too-  
 ren/

Het schijnt dat ghy nu met my geekt:  
 Pochtans wordt ich hier toe verweckt  
 Om u te laten overwinnen/  
 Van mijn Doctoozen scherp van sin-  
 nen/

Dat ghy met schaemt' sult zijn bedect.  
 Om u/ &c.

Was zijn daer vijstigh hoogh-ghe-  
 leerden

Ghekomen tot de Maghet reyn/  
 Die hun hoveerdigh tot haer keerden/  
 En disputeerden al ghemeyn:  
 Maer 's Hemels wijshepts klaer son-  
 tepn

Dooz dese Maeght soo heeft ghespran-  
 ghen/

Dats' alle vijstigh zijn ghedwonghen  
 Te kennen eenen Godt alleyn.

Dooz/ &c.

Dit den Cyran seer heeft ghespeten/

De

De Wijsen hy verwees ten brandt/  
 En Catharina/deed' hy weten :  
 Sy sou van Christo doen af-standt/  
 Dooz groote eer of groote schandt.  
 Nochtans de Maeght is vast gebleven  
 Geprent in waerheyt sonder beven :  
 Betroud' alleen op Godes handt.

Nochtans/Sc.

O Godt/ hoe wonder sijn u wercker/  
 Die dooz dees' Maghet zyn geschiedt !  
 Meer sy scepde up den percke/  
 Vrecht sy noch onder u ghebiedt  
 Den Deldt-heer/ die Porphyrius hiet/  
 Faustina oock de Keeser-inne/  
 Die versch ontfleken dooz Godes minne  
 Gheleden hebben 's doods' verdziet.

Faustina/Sc.

De Maget hunger/ vper/ tozmenten/  
 Den schrick des radts / heeft weder-  
 staen/

En dooz des Keesers instrumenten  
 Ghetreden 's Hemels enghe baen/  
 Ten lesten dooz het sweerd gegaen  
 Na Godes verheben hooghen throone:  
 Al daer een schoon vergulde kroone  
 Van haren Bruydegom ontsaen.

Pa/Sc.



Dan

**V**an den **H.** FRANCISCO  
XAVERIO,

Der Societeit I E S V.  
den II. December.

Op de wijze:

O soete Harmonije, &c. pag. 20.

**F**Ranciscus niptverkoozen  
Apostel / die Godts woort den In-

diaenen/  
Die van Christo te voozen  
Doet wisten / leeret / hem hen te ber-

maenen.

Ghy hebt bekeert

Da uw' begeert

Japonien dooz uw' leeringh ;

China rijk/machtigh/

Gheniet uw' gaben krachtigh

T'haer bekeeringh.

D' Afgodsche boeberijen

Hebbend' verblindt al 't landt met ha-

re volcken/

Kost ghy niet langher lijen/

Maer dreef van hen dees duyster swar-

te wolcken/

Alsoo dat sp

wt slavernij

Des dupvels daer s' in saten  
Wierden ghetrocken/  
Looft Godt die hen quam locken  
C' hunder baten.

Veel dupsent-dupsent zielen  
Gantsch Heydensch zijn bekeert tot  
Godt Almachtigh/  
Soo dat sy niet meer knielen  
Dooz Af-god/ maer vooz God den Heer  
waerachtigh/

Die alle eer  
En dupstmael meer  
Sp/dan tongh' kan verklaren.  
Wilt haer Heer goedigh  
In u gheloof voozspoedigh  
Doch bewaren.

Maer ghy bekeerde sijcken  
Met danck wilt Godt en uw' Apostel  
eeren;

En nimmer wilt af wijcken  
Van het geloof dat hy u-lie'n quam lee-  
ren.

Tot aller tijdt  
Doozsichtigh zijt/  
Mijdt u van Ketters raden/  
Waer dooz veel staten  
Het recht gheloof verlaten  
C' hunner schaden.

Maer wilt in danckbaerheden

Franciscus Xaverius lof verheffen;  
Die met sijn leer' en seden  
't Beweghen tot Godts woordt u hert  
gingh treffen.

Betrest nu we'er

't Bewijs van eer;

Laet 't u toch niet verbeelen

Op herpen/slupten/

Op citers en op lupten

Lof te speelen.

Op dat ghy Godes zeghen

Altijt geniet / u danckb'rich siend' ver-  
neerdert;

Bidt hem: hy wil beweghen

De goetheyt Godts/ dat hy sijn Kercke  
meerdert/

En roepe uyt

Al 't quaet onkrupt:

Brengend' tot een ons t'samen;

Dat w'hem daer boven

In eeuwigheden loben

Altijdt. Amen.

S. B.



Noch van den H. FRANCIS-  
CUS X A V E R I U S.

*Op de wyse:*

Wilt ontspringhen, &c. pag. 283.

Cristen ziele/wilt oprijzen/  
Maecht u in den gheest bereypt/  
Om Xaverius te prijzen/  
In wien Godts Majesteit  
Soo veel wercken gaet bewijzen:  
Dus met vzeughd' sijn lof verbeypt.  
India wist niet te spreken  
Van haer Schepper ende Godt/  
En Iapon lach heel besweken/  
Satan hadd' het in 't ghebodt/  
Als Gods knecht daer quam gestreken  
En bestreedt het helsche slot.  
Dader/seght ick moet u vraghen/  
Als ghy dit groot werck bestaet/  
Om den duyvel te verjaghen;  
Waer op dat ghy u verlaet?  
Hebdu rijpters/knecht oft waghén/  
Die u komen mach te baet?  
Coninghen soo groot van machte/  
Landen soo wydt upt ghespreydt/  
En de Hell' met al haer crachte  
Schijnt als tot den strijdt bereydt/

Soo



Soo een krijchsmā staet op wachte ;  
 Seght/wat hulpe ghy verbejdt ?  
 Een alleen/heel arm van goede  
 Gaet bestrijden sulck een Rijk/  
 Onversaecht en groot van moede/  
 Waer vant pemaendt sijns ghelijck ?  
 Maer die Godt heeft ten behoede  
 Breynght sijn vbandt licht in strick.  
 Wie heeft soo veel landts doozlo-  
 pen/

Als Xaverius bekeert ?  
 Savonts was hy moed' van doopen/  
 Dien hy Godts wil had gheleert.  
 Nu staet daer den Hemel open/  
 Waer eerst Satan was ghe-eert.  
 Dooden nae den vleesch gestorven  
 Deed' hy opstaen van der doot/  
 En noch heeft hy meer verwozven  
 Veel mirakelen in noot :  
 Sondaers in hoosheyt bedozven  
 Crock hy tot Gods liefde groot.  
 Vader by uw' wonder daden/  
 Die ghy daghelijcks bethoont/  
 Doeght noch een dooz Gods ghenaden/  
 Maeckt dat Godt mijn ziel bewoont/  
 Laet gheen sonde my meer schaden/  
 Dat ick met u zy ghecroont.



## Op den Feestdach van

S. B A R B A R A.

den I V. December.

Op de wijze :

Nerea schoonste van u gebueren. p. 106

**D**rievuldigh is mijn uytberkozen.  
**O** meester ! eerdt my dit getal:  
 Maecht noch een venster inden tozen/  
 Den derden raem verlicht het al.

Maecht/Sc.

Dus sprack een vande wijse Maeg-  
 den:

En voeghden noch daer ester by ;  
 Of u mijn Vader d'oozsaeck vraeghde ?  
 Verdedicht u/en noemt my vry.

Of u mijn/Sc.

Jonckvrouw' ! u leven is verloopen/  
 Ken ick uw' Vader anders wel/  
 Ghy sult dit met de dood bekopen :  
 Wy is op Christum al te sel.

Ghy sult/Sc.

Moet ick dan sien hier vooz mijn ooghen/  
 Dat Barbara mijn eenigh kind  
 Den dienst der Goden is ontoghen/

Z

End'

End' een gekrupsten man bemindt ?

Den dienst/ Ec.

Dit is den Zoon/ dit is den Vader/  
Dit is quansups den heyl' ghen Geest.  
Die van den Christen/ den verrader  
Des rijcks/ werd als een God gebzeest.

Die van/ Ec.

Maer flucks! ghy sult hem my ver-  
saken/

Met Doop/ met al/ op staende boet.  
Of ick sal desen Tozen maken/  
D tot een had van eygen bloed.

Of ick sal/ Ec.

'k En wil niet/ datmen my verwijte  
't Gheloof/ van een ver sworen krups.  
Al sou 'k u selfs het hoofd af smijten/  
In 't midden van mijn eygen hups.

Al sou 'k/ Ec.

Heer Vader! doet naer u vermogen:  
End' ick na 't geen my God gebiedt.  
Dw' sabel sal ick wel gedoghen;  
Maer Christum kan ick laten niet.

Dw' sabel/ Ec.

Hy is my al te lieben Vader/  
Hy is my al te trouwen vriend.  
Die met mijn ziel/ mijn bloed te gader/  
Wel dubbelt over heeft verdient.

Die met/ Ec.

Hy gaf vooz my het dierste leven.  
Och! of ick vooz sijn hepligh les

Het

Het mijne wederom moght geben/  
Hoe bly sou zijn Origenes?

Het mijne/ Ec.

Origenes den wijfen Schryber/  
Die met sijn leeringh my te saem  
Heeft ingedruckt een grooten pber/  
Van sterben vooz den Christen naem.

Heeft ingedruckt/ Ec.

Daer u verlangh sal u geschieden.  
Sa! Rechter doet het boose wight  
Met lampen bzaen/ met oly sieden/  
Zoo langh tot dat' haer hooghmoed  
swicht.

Met lampen/ Ec.

O harden nack! o stoute wanghen!  
Daer ick hier tegenwoordigh ben.  
Flucks! datmē haer met scharpe tangen  
De borsten splyt/ den boesem schen.

Flucks! Ec.

Houd op Cyran! met scha/ met  
schande.

Maer neen uw' straf en neemt gheen  
maet:

Tot dat ghy 't hoofd/ met eygē handen/  
Dw's dochters vande schoeren slaet.

Tot dat/ Ec.

En wreedhepd boven alle wonder!  
Waer saghmen vader opt soo sel?  
Maer Godt versloegh hem door den  
donder/

En wurp hem inde diepe hel.

Maer Godt/ &c.

O Barbara! wilt ons verwerben:  
Dat wy van donder ongeschendt/  
Hier sonder Diechten niet en sterben/  
Noch sonder Hepligh Sacrament.

Hier sonder/ &c.

End' oft wy hier wat mosten lijden/  
Dā vleesch en bloed/ na 's werlds wet/  
Zoo wilter ons toch afbezhjden/  
Dooz u exempel/ en gebed.

Zoo wilter/ &c.



Commune Sanctorum.

Van de heplighe Apostelen in  
't ghemeyn.

Op de wyse:

Mijn ziel verheught,, u, wat ghy  
meught, &c. 424.

**M**ijn hert ontwaecht / Te loben  
haecht  
Jesu Chrysti Legaten.  
Van hem geraecht // Sy bloot en naect/  
De wereltd heel versaecht /  
De wereltd heel versaecht/

En

En al hebben verlaten.

Dan hem/Sc.

Twalif ghetelt// Sy zijn ghestelt  
Teghen al Godts vpanden:  
Hebben ghequelt// En neer ghebeldt  
Des duivels swaer geweldt/Des/Sc.  
Der wonnen alle landen.

Hebben/Sc.

Sy zijn berept// Met goet beschept  
In alle landt ghesonden:  
Hebben/ beschrept// Haer saet gesprept/  
Maer vrolijck we'er ghemept:  
Da dat sy zijn ontbonden.

Hebben/Sc.

De ware leer// Dan Godt den Heer  
Sy hebben vast gaen sichten/  
Die nimmermeer// Sou vallen we'er/  
Maer wassen altydt meer/Maer/Sc.  
Teghen der ketters dichten.

Die/Sc.

Sy zijn ge-eert// Met macht vermeert  
Princen van 't Hemel-rycke:  
Sy voeren 't sweert// Der zielen weert/  
De menschen haer op d'eerd/De/Sc.  
Subject zijn al ghelijcke.

Sy voeren/Sc.

Als Christus sal// Dit aerdsche dal  
In 't oordeel komen loonen/  
Sullen sy al// In haer ghetal/  
Over der menschen val/Over/Sc.

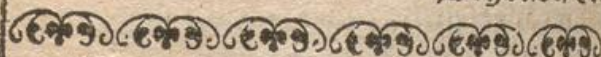
Sitten op Rechters thronen.

Sullen/Sc.

Dus menschen net// En neerstigh let  
Op hare leer en leven:

Behout de wet// Dooz haer gheset/  
Der Kett'ren leer verplet/ Der/Sc.  
Soo sult ghy Godt aenkleven.

Behoudt/Sc.



**Van de Martelaers in't  
ghemeyn.**

*Op de wyse:*

Het gingh een edel Vrouw, een, &c. p. 405

**O**ntwaecht/mijn ziel/ontwaecht/  
Pooght aen te mercken  
Gods wercken/in sijn Stamper& fier/  
Die dooz Gods liefd' geraecht/  
In 's wereldts percke/  
Seer stercke//booztijds streden hier.  
Sy hebben vroom/met goe manier/  
Ghegeven klaer ghetuygenis/  
Da Christus leere//Sijn Kerck tot eere/  
Beseghelt met haer bloedt ghewis.  
Sy hebben vromelijck  
Het Crups des Heeren/  
Vol eeren/met vzeughd aengebaert:  
Daer mee volherdelyck  
De ware leere/

Piet

Niet teere// tot den eynd' bewaerd't:  
 Alsoo ghevolght met goeder aerdt  
 Haer Capiteyn Jesum playsant/  
 Des hemels kroone// In Jesus troone  
 Ghewonnen hebben sy valjant.  
 Haer dese wereldt boos  
 Kost niet doen sneven/  
 Noch beven//met al haer ghequel:  
 Haer vleesch/hoe wel seer bzoos/  
 En daer beneven/  
 Het leven/dupvel/doodt/noch hel/  
 Princen/Tyrannen/quaet en sel/  
 Haer van de liefde Jesu soet (lepden.  
 Niet konden schepden// Noch oock ver-  
 Waerom haer Godt oock eer aen doet.

¶  
 ¶  
 ¶  
 ¶  
 ¶  
 ¶  
**Van de Confessozen in't**  
 ghemeyn.

*Op de wyse:*

O Iesu soet,, Leydt my.&c. pag. 308.

**M**ijn ziel bedenckt/  
**E**n wilt oock laten hoorzen  
 Godts graci' met solijt/  
 Die hy ons schenckt  
 Dooz sijne Confessozen.  
 Want sy/ ghebenedijdt/  
 Ons in deser tijdt  
 Als lichten zijn ghegheben/



Dat wy die wet moghen sien  
 Waer na wy moeten leven. **Ons/Sc.**  
 Sy zyn het licht

Des werelts hoogh verheben/  
 Opeenen handelaer  
 Al hier ghesticht/  
 Haer moeten wy aenkleben :  
 Godt haer oock noemt voozwaer  
 Het soudt der aerden klaer/  
 Om ons hier te bewaren  
 Dooz den stanck der sonden vupl/  
 Die ons ziel mogt beswaren. **Het/Sc.**  
 Dus wel onthout

Haer supber leer en leven/  
 En blijft daer in gheplant :  
 Heerssigh aenschouwt  
 't Crempel/dat i' u gheben :  
 Met licht in hare handt/  
 Dat upt liefde brandt/  
 Omgozdt zyn oock haer lenden :  
 Alle lust der ydelhepdt  
 Aldus sy van haer wenden. **Dat/Sc.**

~~~~~  
**Hoch vande Confessozen in't**  
 gemeyn/ ende jeders Patron  
 oft Patronesse.

*Op de vyfse: Beata immaculata. pag. 32.*

**L** Met ons al t'samen loben  
 Met sanck en snaren spel



**D**esen seer hepl'gen Confessoor des  
 Heeren/ (eeren/  
 Wiens seest het volck hout ober al met  
 Heden is weerdig opgegaen blij'lycke/  
 Na 't Hemelrijcke.  
 Die wijs/ Godtvuchtigh/ sober/ en  
 eersamigh/  
 Gotmoedigh/ repn was/ en daer toe  
 vreedsamigh/  
 So langh als dese werelt heeft gegeven  
 Sijn le'en het leven.  
 By wiens graf hepligh/ dickmaels  
 is bevonden  
 Dat siecke menschen in seer korte ston-  
 den (den/  
 Genesen zijn van 't gene haer bes waer-  
 Hier op der Aerden.  
 Waerom nu desen Lof-sangh onse  
 schare/  
 Tot sijnder eeren / vroljck singht te  
 gare/ (ligh/  
 Dat wy altijd dooz sijn verdienstē hepl'  
 Moghen zijn vepligh.  
 Cer' moet hem wesen / salighepdt en  
 krachte/  
 Die op 's Hemels top sittende / met  
 machte/  
 De gantsche wereltd gouberneert al-  
 leene/  
 Die ende eene.

**I**ste Confessor Domini sacratus,  
Festa plebs cuius celebrat per orbem,  
Hodie lætus meruit secreta.  
Scandere Cœli.

Qui pius, prudens, humilis, pudicus,  
Sobrius, castus fuit & quietus,  
Vita dum præsens vegetavit ejus  
Corporis artus.

Ad sacrum cuius tumulum frequenter  
Membra languentum modo sanitati,  
Quolibet morbo fuerint gravata,  
Restituuntur.

Unde nunc noster chorus, in honorē  
Ipsius, hymnam canit hunc libenter,  
Vt piis ejus meritis juvemur  
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus, atque virtus,  
Qui supra cæli residens cacumen,  
Totius mundi machinam gubernat.  
Trinus & unus.

**Van de Maeghden in't  
ghemeyn.**



**O Jesu soet/der Maegden  
Iesu co-ro na Vir- gi-**



**kroon/ Ghebooren van een maget  
num. Quem mater il- la conci-**

**O Jesu soet/der Maeghden kroon/  
Ghebooren van een Maget schoon/  
Die Godt gebaert heeft wonderlijck/  
Hoozt ons ghebedt ghenadelijck.  
Ghy wepdt onder de Ieliken/  
Al-om betuynt met Maeghdekens/  
Een Brudegom seer glozeloos/  
Dw' Brudegoms verciert ghy precioos.  
Waer dat ghy gaet / de Maeghden  
wijs  
Die schrijven u toe haren prijs:  
Sp volgen u met soeten sanck/**

schoon



schoon/ Die Godt gebaert heeft  
pit, Quę so- la vir- go



won- derlijck/ Hoozt ons gēbedt  
par- tu- rit. Hęc vo- ta cle-



ge- nadelijck. Die Godt,  
mens accipe. Quę so-

**I**esu corona Virginum,  
Quem Mater illa concipit,  
Quę sola Virgo parturit,  
Hęc vota clemens accipe.

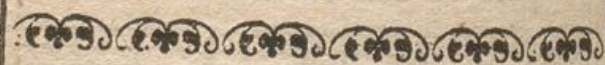
Qui pascis inter lilia,  
Septus choreis Virginum,  
Sponsus decorus gloria,  
Sponsusque reddens premia.

Quocunque pergis, Virgines  
Sequuntur, atque laudibus  
Post te canentes cursitant,

Sy loben u/en weten danck.

Op bidden u wyt 's herten grondt/  
Versterckt ons doch in allen stondt/  
Op dat wy sonder vlesche reen/  
U minnen/Bypdegom/alleen.

Lof/eere/prijs en glozie/  
Die ons verleent victorie/  
Den Vader/Soon/en hepligh Gheest/  
Die d'Eng'len loben al om meest.  
Amen.



Noch van de Maeghden in't  
ghemeyn.

*Op de wyse:*

't Nieuw Iaer begint, &c. 80.

**D**Er Maeghden lof  
Wilt singhen al-ghemeyn/  
Die in den Hof  
Al van des Hemels pleyn/  
Als roosen/puer/plapsant/  
Schoon staen gheplant/  
Gheben oock een geur/  
En een schoon colour/  
Gheben oock een geur Godts sinnen.

Ⓞ fleur!

Hymnosque dulces personant,  
 Te deprecamur largius,  
 Nostris adauge sensibus,  
 Nescire prorsus omnia  
 Corruptionis vulnera,  
 Laus, honor, virtus, gloria  
 Deo Patri & Filio,  
 Sancto simul Paraclito,  
 In sæculorum sæcula. Amen.



o fleur! o repne fleur/ vol minnen.  
 Gheben/ Ec.

o Jesu soet/  
 Die zyt der Maeghden kroon/  
 Wiens Moeder vzoedt  
 Een Maghet was pdoon:  
 Wie weet/wat vzeughdt ghy doet  
 Een repn ghemoet:  
 Dat af-snydt des vleyschs/  
 Met al sijnen epsch/  
 Dat af-snydt des vleyschs wellusten:  
 o vzeughd/ o soete vzeughd/ vol rusten.  
 Dat af/ Ec.

Als Vader vlijt  
 Staet ghy de Weesen by/  
 Tot aller tijdt



Den droeben maect ghy blij:  
 Dus Heer ghebenedijdt  
 Ghy Bzup'gom zijt  
 Dooz al die des vleysch/  
 Met al sijnen eyfch/  
 Met al die des vleyschs lust sterben.  
 O rust/o soeten rust/om t'erven.  
 Dooz al/Sc.



T'samen-spzake tusschen de  
 Bzupdt oft Christen-ziele  
 ende Christum den Bzupdegom.

*Op de wijze:*

Als 't hier op noten staet.

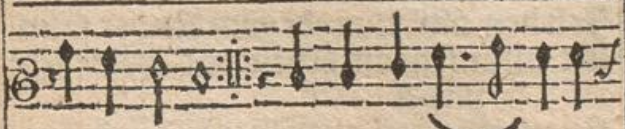


Menhoozt mijn lief/mijn vziendin-  
 Mt mijn schoon Rijk dat Hemel

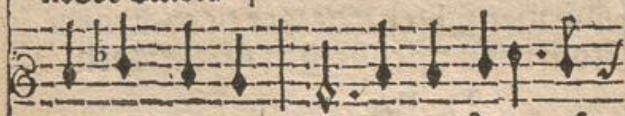


ne repn/Ick ben uw' Bzupdegom  
 sche pleyn/Quam ick van boven hier

sonder



sonder falen/ Om te gene- sen al-  
neder dalen/



le uw' qualen/ Kom ick u soec-



ken mijn liefste graen/ Om met



mijn lief- de u te doozstralen Kom



ick u vzien- delijck spzeken aen.

Den Bruydegom spreekt :

**A** Enhoort mijn lief/ mijn vziendinne  
reyn/

Ick

Ick ben uw' Bzupdegom sonder falen/  
 Wt mijn schoon Rijk dat Hemelsche  
 pleyn

Quam ick van boven hier neder-dalen  
 Om te ghenesen alle uw' qualen/  
 Kom ick u soecken mijn lieffste graen/  
 Om met mijn liefde u te dooz-stralen  
 Kom ick u vziendelijck spzeken aen.

De Bruyt antwoordt :

Wie zijt ghy Bzupdegom delicaet  
 Die my begeert dus tot u te trecken.  
 Ick ben een dochter van kleynen staet  
 Seer onbeguaem en besmet met vlec-  
 ken /

Uw' soete woorden my wel verwecken/  
 Maer siet / ick schaem my vooz u aen-  
 schijn ;

Woudt ghy verciere mijn naecktheyt  
 decken /

Ick sou soo geerne u dienstmaegt zyn.

Christus.

Ick ben een Koningh ghebenedijt/  
 Een Heer van hemel en vander eerden  
 Hoe ghy kleynder in u selven zijt/  
 Hoe ick u veel liever sal aenbeerden:  
 Daerom soo laet my met u geweerden:  
 Wilt met my maken een vast verbont/  
 Ghy zijt mijn lieffste die ick begheerden  
 Blijft ghy ootmoedigh in uwen gront.

## De Beminnde ziele.

Zijt ghy een Koningh soo groot ver-  
meert/

Edel en machtigh/ seer hoog gepresen?  
Waerom is 't dat ghy dan een begheert  
So slechten dochter als ich mits desen?  
Ick ben niet weerdigh uw' Bruydt te  
wesen/

O schoonen Bruydegom groot van lof;  
Laet my een van uw' dienst-maeghden  
wesen

De minste in uwes Daders hof.

## Den Bruydegom.

Ick ben Almachtigh hoorz mijn be-  
dien/

Ick woon in 't hooghste weet dit cer-  
teyne;

Maer altydt heb ick seer aenghesien  
Die in haer selven zijn slecht en klepne/  
Dus weest ootmoedigh / van herten  
repne/

Met groot betrouwen soo hoopt in my/  
In mijn schoon Rijke dat Hemelsch  
plepne

Sult ghy zyn groot en van herten bly.

## De Bruyt.

O rijcken Koningh en geber milt/  
Daer u hebbe ick soo groot verlanghen:  
Is 't dat ghy u gheweerdighen wilt

My vooz uwe dienst-maeght te ont-  
fanghen/

Ick sal u dienen/ vperigh aenhanghen/

Alle mijn dagen beminnen seer/

Ick sal u pzyfen met soete sanghen :

Mijn lieven Bzupdegom Godt en  
Heer.

Den Bruydegom.

Ben ick uw' lieven Bzupdegom sijn/

So moet ghy my dan alleen aenkleven/

Ick sal u goet en getrouwe zyn/

Wilt my uw' liefde uw' trouwe geven/

Siet mynen name sal zyn geschreven

In u vooz-hoost schoon en supberlijck/

Met vzeughden soo sult ghy altoos le-  
ven

Hier boven in mijnes Daders Rijk.

De Bruyt.

Voozt waerden Bzupdegom mijn be-  
dupt/

Is't dat uw' Hoogheyt hem wilt ver-  
neeren

My te ontfanghen vooz uwe Bzupdt :

Ick wil seer geeren u accepteren/

En uwen wille obedieren/

Altoos te leven na uwen raedt/

Uw' goetheydt magh ick seer wel lau-  
deren

Dat g'my begeert tot so grooten staet.

## Den Bruydegom.

Siet ick begeer te woonen gherust  
 In die reyn supbere herten teere:  
 Na de ootmoedighe heb ick lust/  
 Om haer te brenghen tot grooter eere/  
 Dus wilt my dienen/beminnen seere/  
 Weest altoos danckbaer mijn liefste soet  
 Soo sal ick u noch beschencken meere  
 Met veel schoon giften en gaven goet.

## De Bruyt.

O Princelijcken Bruydegom fier  
 I sal ick dancken tot allen tijden  
 Dooz alle menschen ter werelt hier  
 Sal ick uw' groote goetheyt belijden/  
 Wilt my beschermen aen alle zijden/  
 Gheest my te leven naer u gherief/  
 I sal ick loven/ghebenedijden/  
 Ghy zijt alleene mijn liefste lief.

## Den Bruydegom.

Komt mijn vriendinne / wilt met my  
 gaen  
 In mijnen boomgaerd seer schoon van  
 binnen/  
 Get van de vuchten die daer in staen/  
 So sult gy my noch veel meer beminne/  
 I ziel en lichaem/u hert en sinnen  
 Sullen verheughen van dese spijse/  
 Een schoone kroone sult gy ooc winnen.  
 In myn schoon hemelsche Paradijs.

Dolgen